

FLORENTIN
SMARANDACHE

XVI

06.07.1990 - 17.11.1990

Phoenix (Arizona, SUA).

(135 zile)

(1,4 pagini / zi în medie)

(96 file)

-06.07.90, Phoenix (Arizona, SUA) ①
Dureri de ochi, întepături. Îi fortează
permanent. Cât mi-o fi crescut
mioopia! Mi-e și frică să merg la
un control...

Surmenat după o săptămână in-
tensă de lucru (și-acasă, și la ser-
vici) cad ostenit în pat de la 7:30
seara, mă trezesc pe la 11:00, mă-
ninc ceva, apoi mă culc la loc
până a doua zi dimineată.

-07.07.90

Beth, prima profesoară de engleză,
mă vizitează. Credeam că
m-a uitat.

Mi-aduce o pernă, cearceafuri, și
veselă.

-Florentin, știam că m-ai...
După trei luni, am terminat și cu
frecventarea cursului de engleză.
Nu mai am timp! Slujba e pe lo-
cul întâi, și mă consacra trup și
suflet.

Fiecare ~~epistolă~~ scrisă și pusă la
cutie e ca o descărcare pentru mine.
Astăzi iar am trimis cinci.

Până acum am învățat după ce-au făcut altii. Pe când o să vină timpul ca și altii să învețe ce-am făcut (creat) eu ??

- 08.07.90

Dumnezeul a ținut cu mine. S-a întâmplat miracolul. Beneficiez de un job excelent.

S-a sfârșit, oare, — salvatorul meu? Învăț atât de mult, că mă dau peste cap. Trebuie să fac față. Să-i ajung din urmă pe americani, și să-i depășesc. Am vrut întotdeauna: mult, repede, și diferit.

Următorul pas nu-l fac decât în rus. Pentru a câștiga bani mulți, trebuie să investești bani mulți.

Pentru a câștiga bani mulți, trebuie să pierzi la început bani mulți.

- Ești și poet? se miră Jessica.

- Oh, da. Am fost în lagăr. Acum am terminat cu poezia. Nu mai e timpul de visat.

Indienii îi urăsc pe albi, și reciproc. Negrii îi urăsc pe albi, și reciproc. O tensiune tăcută, ascunsă între rase. Care răbufnește cîteodată.

Albi conduc (în guvern, în funcțiile cheie), deci vechii europeni. ②

- 09.07.90

Mă muncesc americanii astia ca pe hotii de cai!

După o săptămână am făcut primul program în PASCAL. Acum învăț să lucrez pe ^{terminale} VAX. Alți ceallov de carte să citească în cîteva zile (mea 400 de pagini!). Exersiez cu Ed, de la același proiect cu mine. N-am avut timp nici să mănînc!

- 10.07.90

În fiecare noapte visez că-mi rîcă dinți și măsele. Mă trezesc cu ei în palmă. Nu mă dor, însă mă îngrozesc ca de-un cosmar că o să rămîn stîrb.

La țară ziceau rudele că în acest caz înseamnă că-ți moare cineva apropiat însă nu-ți pare rău.

-14.07.90

Îmi scrie nevastă-mea, și mă îngrijorează cu pesimismul ei:

"... Silviu, mititel, doarme lângă mine. Eu privesc din zăpat direct într-o oglindă, zăpat înclinat pe perete, rămasă de la părintii lui tăticu. Mama e în stare foarte bună, iar oglinda are puține urme de trecere a timpului. Prin oglindă mă privesc din tablou, de pe celălalt perete, mama și tata lui tăticu. Ea, se zice, că era o femeie frumoasă, veselă, cochetă. De câte ori o fi privit-o oglinda asta? Și pe tăticu l-a privit când era ca Silviu. Și pe mama, tinăra, proaspăt măritată. E ca un ochi de timp, sau mai degrabă ca o gură. Înghite imagini ce nu mai pot fi redată. Unde sînt toți oamenii astia așa cum i-a văzut oglinda? Că oglinda e la fel. Acum mă pot uita și eu. Va fi oglinda și după mine. Cum pot să așez timpul să nu mai treacă? Oglinda de ce poate? Ar trebui să o șarg. Mi-e frică de timp! Mi-e frică, Florine, de timp." (20 iunie, Tîntăreni)
Dar mie îmi e frică de moarte.

Mort-copt trebuie să-mvăt să 3
pozez. Dacă nu, m-am dus pe cobză.
● Mi-era o teamă cînd m-a pus Gică la volan! M-a băgat pe 15th avenue, prin trafic. Și-am dat cu mașina în bordură, în loc să opăs pe frînă nimeream pe accelerator. Am urcat pe trotuar.
Gică țipa la mine. M-am fisticit mai rău.

- Dă-te jos!

● M-a dus în poligon, la „Encanto”
Aici mi-am revenit, călcam numa frîna, mergeam sub 10 mile la oră. Am făcut și două parcuri paralele. Mi s-a mai dus din trac...

Nea Vasile a plecat în Statul Washington la un patron român. Cel mai tîrziu în vara viitoare vrea să se întoarcă definitiv în România.

- M-am convins de America! exclamă nîrbit.

I-a venit nevasta cu copilul din ... Franța. După cîte știam eu ... avea altă nevastă și alți copii... în România!

Tibi Maghiaru s-a mutat din Saint Louis în Phoenix, la prietenul său Lotzi. I-am făcut rost eu de o

aplicatie pentru "Honeywell" (dacă o reuși). În Saint Louis a lucrat ca mălător de vase la un club de golf.

Cît despre ceilalți români de acolo, fiecare cum poate: pe la hoteluri, prin fabrici (Gellu s-a aranjat mai bine: cu 6\$ pe oră). Mătușa Clara s-a cufat cu un român mai vechi, locuiesc împreună. Nea Nicky a trecut ca mălător în locul lui Tibi Maghiaru.

Dar totii emigranții cu muncile ale mai de jos, ale mai prost plătite!

În "USA Today" (50¢, din 12 iulie), mă atentionează Brent, un articol pe prima pagină despre cumpărarea de copii orfani din România de către familii de americani: "Romanian's Orphans finding a house in the USA".

Ieri [redacted]: primul meu cec american: 439,20\$ (salariul brut săptămînal), dar din care mi s-au oprit taxe [statute, federale, și sociale (pentru pensie)] în procent extrem de ridicat: 17%, revenindu-mi în mîna doar 360,75\$. Cu alte cuvinte, din 11\$/h [redacted]

cît mi se scrie în acte, primesc (4) în realitate alvia 9\$/h.

Greg a făcut o glumă pe seama mea:

- Florentin, tu știi că-n America este un obicei: ca primul cec primit să-l dai peului tău? (!)

De două săptămîni vin îmbrăcat [redacted] la servicii cu aceleași haine. Îmi pune Brent:

- Americanii, la două-trei zile, își schimbă îmbrăcămîntea... bărbații. Ca să nu mai vorbim de femei, care în fiecare zi se costumează altfel.

-15.07.90

Din nou mă simt obosit, descurajat în fața greutăților vieții... Fac o plimbare pe Turney Ave. pînă-n 19th Ave., apoi mă-ntorc pe Campbell și 21th Ave. E duminică și gustiu.

Nu mai pot scrie versuri. Dulceata limbii române n-o simt nici în engleză nici în franceză. Viața nu mă lasă. Am luat-o în piept.

A făcut peful meu niste ochi cînd i-am spus că de săptămîna viitoare sînt gata să execut lucrări, terminînd cu pregătirea...

(Românii au venit aici să facă treabă, domnule, nu să ardă gazul. Să scoată bani. Să muncească.)
Ah, de când cu serviciul ăsta — desi nu tocmai ce-mi doream — cât m-am liniștit! Îmi place America?

Banul vorbește!! Și femeii am înțilnit, care ți-o pun în față de-a dreptul, fără nici o reținere:
I love money! sau I don't love you because you haven't money!
Olikei foarte american.

Americancele sînt prea libertine, totuși emigranții se plîng de ele. Greu de stăpînit asemenea neveste!
(Bărbatul e capul iar femeia gîtul, dar capul se-ntoarce după gît!)
Americancea își cere și de la bărbat ziua ei off: să fie lăsată în pace, să meargă unde vrea și cu cine vrea.

"Ils ont le temps de vivre
ont-ils le temps d'écrire?
Et ils ont le temps d'écrire
ont ils le temps de vivre?"
(Julien Blaine, Poème Métaphysique
No. 7002)

Mi se aplică perfect mie!
(Eu nici nu trăiesc și nici nu scriu.)

⑤

Emigrer... on ne part jamais DEFINITIVE
"MENT." (Stanislav Demidjuk)

Viata unor poezi (Georg Trakl) e mai interesanta ca opera.

La "Sperry Federal Credit Union" mi-am deschis primul cont bancar, #32548φ.

-21-22.07.90

Abia aștept să vină weekendul să-mi scriu corespondența. Se-adună teancul de plicuri și rămîn corigent la răs-punsuri. În două zile am pus la cu-tie 12 cărți postale și plicuri (mici, mijlocii, mari).
Și tot săptămînal mai găsesc timp să completez jurnalul.

Ce bibliotecă ar fi făcut dacă nu dădeam pe degeaba atîtea cărți (în Turcia, cît și aici)! Dar, ca emigrant cu traista-n spînare, nam cum să le port după mine...
Am găstrat doar dicționarele (engleză, franceză, spaniolă).

Americancele depreciază bărbatul.

Un nou ~~ceaslov~~ "VMS User's Manual" (500 pagini) să-l studiez în câteva zile (poate ar fi un roman!) pe lângă "Turbo Pascal" (600 pagini)!

Când se tine câte o adunare săptămânată în peris (la servicii). Portarul mă salută la ieșire, când las insigna, crezând că am același statut cu francezii și nemții veniți la Honeywell pentru specializare ori schimb de experiență. Ce condiții faine la birou! Aer condiționat, telefon pentru fiecare, fotoliu pe roți, computer (terminal VAX), și alte ustensile. Americanii se tutuie, chiar și pe seful meu îl strig pe numele mic: Greg.

Zile obositoare. Transportul. Mă mol la 4:30 am, revin la 5:30 pm. O oră cu barul dus, o oră întors. Curs singe din nas.

Încercat să-l angajez pe Tibi Ma-^⑥ ghiaru la Honeywell. I-am depus aplicația la Personal.

Telefonat lui Yilmaz, în San Diego. Mai întâi formez numărul (de la un telefon public): 619/2801758, apoi răsunde centralista și-ti pune câte bani să bagi (1,35\$ un minut). A doua zi m-a sunat el la Don Flory:

- Bă, Florine, îți mai amintesti când stăteam noi la Bacal și beam lapte pe bordură?

- Da, mă... Sau când mîncam coji de portocale (mai rugam ceva nuc din ele)...

Am vorbit apoi cu Negot (și-alui banditul mașină), și Sebay. Se descurcă oamenii.

San Diego e foarte frumos, ca o grădină.

- Bă, Negot, cum stai bă cu femeile? Că te laudai că dai gata 15-30 dintr-un foc!

- Sînt mexicance aici câte vrei? Tibi Piticu, Cristi, Stelica din Los Angeles și-au cumpărat câte două

mașini. (N-am înțeles de ce au nevoie de două?) Lucrează la un restaurant totuși.

Yulmar își așteaptă turcoșica răpe-nsoare:

- Sîntem pe bune, zice.

Vinerea: zi fericită, primim securi-le cu bani, banii aduc bucurii, începe weekendul (alte două zile de muncă pentru mine și chestiuni personale).

Telefon notie: 011-40-41-30393, la 4:30 dimineata. Răspunde centralista: răbag 6,80 \$ pentru 3 minute.

- Mihai e în vacanță la Bălcești, nerăbdător să vină în America [de-ar ști răracul ce-l așteaptă!];
- Ely a fost la Ambasada Americană pe 5 iulie; i s-a cerut monsozire făcută de mine prin "Tolstoy", dar David refuză — a prins ură
l-am înfruntat.

fiindcă

Sîmbătă seara Nicosară ma «cărât» la demonstrație: o mină de oameni chemați la State Capitol, cu steaguri și costume naționale,

din blocul comunist. Noi doi reprezentam România; pînă la urmă au mai venit doi. Un profesor de istorie de la ASU, cu burta de doi metri, mergînd ca un porc (mîna-mîntea de Păunescu), organizare. L-am abordat:

- De ce n-ați menționat și RSS Moldovenească plus Bucovina de Nord?

- Fiindcă congresmenii nu cunosc această problemă.

- Sau palestinienii, națiune captivă în Israel.

[În SUA problema cu Israelul este tabu. Evreii conduc, deci n-ai voie să zici ceva la adresa

Sau chiar hispanicii: sînt o națiune captivă în însăși America!

- Că ră vezi, c-o fi, c-o răti...

Sînt rătul eu de minciunilor comunistilor ca ră le mai înghit și pe ale capitalistilor. Ori de dreapta, ori de stînga tot propagandă se numește!

Pe 20 iulie era Sf. Ilie, bîci la Bălcești N-o ră-l mai apuc curînd...

-23.07.90

Înjur pe românește cu atîta voluptate
cînd ei mă disprețuiesc că nu vor-
besc bine engleza.

Nu știu dacă a existat sponsor mai
prost ca "Tolstoy" să-mi fi fost dat
mie de "Floda(?)".

-23-24.07.90

Furtună două nopți la rînd. Tune-
te și fulgere. Ploaie abundentă. ~~■~~
Curentul ~~■~~ întrerupt în departa-
mentul nostru. ~~■~~

N-am lucrat luni.

Durere teribilă de mîsea. Am trei
cu probleme. Și programarea este
abia peste trei săptămîni la doctor.

-25.07.90

Primul overtime: am asistat la o
conferință ținută de un reprezen-
tant francez de la Airbus, mai mult
din curiozitate.

A doua zi mi s-a anunțat că
întern plătit.

Trimis affidavit pentru sponsorizare
Ely. Atîtea hîrtoage de completat,

că m-am plictisit!

(8)

-28.07.90

Se putea să nu se-ntîmple?! Plicul
poște, ~~■~~ expediat de Ely, cu ma-
nuscrite, din Craiova, a ajuns la
mine... pe jumătate! Carnetul V din
jurnalul intim s-a pierdut. Îmi ve-
nea să plîng ieri... Munca mea de
patru luni ~~■~~ (11.03-14.07.
1988) aruncată la gunoi. Plus dis-
continuitate în șirul ~~■~~ nota-
tilor ~~■~~ periodice.

Astăzi am înaintat la ~~■~~ Posta
din Camelback o reclamație (inter-
națională!) cerînd despăgubire
2000\$!! (M-as bucura mai mult
dacă îmi recuperez ~~■~~ carnetul
(cu 96 de file umplute ochi).)

Îmi consolidez poziția la birou? Mi-e
ară și frică să nu pierd pervizorul
astăa... Pentru că altul asema-
nător n-are mai fi în stare să
găsească!

"Honeywell" îmi dă o siguranță,
o bază... Postul e permanent, Medi-
calul ~~■~~ excelent (pentru toată
familia, îți închipui!).
În "cubicul" meu (astfel se numește loc

unde lucrez) [redacted] mi s-a instalat [redacted] și firma cu numele. Joanna, secretara, mi-a zis că e e prea [redacted] lung, să-l mai scurtez.

- Cum să pronunț numele?

- Cum doriți!

În același departament [redacted] există și doi francezi: unul de la "Aéronautique", altul de la "Sextant" (Toulouse, respectiv ^{Paris} [redacted]) și un neamt. Am avut contacte separate cu toți trei: posedăm același tip de ecuson — pentru străini.

Tehnificarea asta, extremă, duce la pierderea umanismului și la alienare. (Pentru că tot a venit vorba de calculatoare — cu care mă ocup [redacted] în prezent!)

Sînt industrios la paris? [redacted] ori industrial!

În atîtea limbi în care trebuie să mă exprim, am ajuns de nu mai stăpînesc nici una ca lumea!

Dumnezeul și vaca știu ... Bate-mă să mă bata! Dar nu practic o serie ne intransitivă,

Am picat la testul de engleză cu succes! 453 de puncte în loc

de 500, minimul. Adio doctorat în toamna [redacted] care vine. Poate-n ianuarie '91 [dacă trec pe 27 octombrie de TOEFL]. ⑨

Primul examen la care particip și nu reușesc din viața mea! (Probabil că nu va fi ultimul!!)

"Honeywell" mă ajută financiar, chiar mi-a recomandat să iau niste clase de engleză. Iar colegii mă sfătuiesc să continui pe computere nu pe matematică, fiind plătit mai gras: 18\$/h în loc de 14\$/h. Îi dau ideea [redacted] nevastă-mi.

Prea mă scol de dimineață, la cinci, ca zăgăritul, [redacted] să [redacted] la servici. M-am gândit să ^{ajung} [redacted] mult lângă Companie. Să mă [redacted] la pște, ca Soliman Pasa, [redacted] să merg pe jos la muncă.

Fiindcă acum mă-ntorc atît de obosit — două ore pierd numai în bus — că nu mai sînt bun de nimic. [redacted] de la opt, cu găinile! Adorm

-29.07.90.

Cu Lisa și Chris, sotul ei, colegi de muncă la calculatoare, a-
mă la cursurile de biblie, de la
First Baptist Church.

Biserica impunătoare. Vitralii. Pasto-
rul vorbea din suflet. Îmi crease
o stare totuși plăcută, de amnezie,
pluteam printre stele, metafore, și
idei...

Sînt prietenoși americanii, deși priete-
nia lor nu este profundă.

-30.07.90

Încercarea de a procura cheia de
la nr. 217 (one bedroom), "Rose
Garden Apartments", a dat gres.

Mă carner de două săptămîni
să închiriez o lo-
cuință lângă "Honeywell". Mai am
două zile pînă pe întîi.

Mi-e urîtă naveta.

Dar, totuși, mă simt cumva mîndră
că lucrez. Și ce lucru! De domn!!

-31.07.90

Cît eram în lagăr nu-mi seria u-
nul din țară, acum mă năpădesc
toți cu misive cerînd ajutoare.

(10)
Lisa afirmă că în poza de pe
ecuson arăt ca un criminal!

Primesc cheia de la apartamentul 211,
cu două camere de dormit. Patro-
nul urea să-mi joace figura,
știind (am făcut greșeala să-i
că-mi vine familia — im-
destăinui)
zingîndu-mă să plătesc de pe acum
mai mult.

Maurice, delegat de la Aérospatiale,
îmi transporta bagajele-mi de e-
migrant: numai glase, sacose... Se
crucește! N-am măcar un geaman-
tan! Bicicleta m-a mai încăput
o să fac un drum special să o iau

Pentru august m-a costat
99 \$ chiria, + 100 \$ depozit
nerambursabil + 2,38 \$ taxe pentru
oras. Curentul electric trebuie să-l
plătesc separat.

Din septembrie sare acul la
322,35 \$.

-01.08.90

Noaptea trecută am dormit pe-
dea. N-am pat, n-am masă, n-am

scaun!
De dimineată simt ceva ame-
teli și vomituri în gât...
Am venit pe jos la servici: 15
minute.

Ah, ce mi s-a urît să mă mut
dintr-un loc în altul!

Serată la Pascal și Corine. Maurice
mă duce cu mașina.

Mi-amintesc acum două zile, [redacted]
înainte de a-mi schimba adresa:

- Haide, fă-ți valizele!
- Eu n-am nici o valiză, am răs-
pus.

Cînd a văzut o multime de gla-
se de plastic...

Pascal și Corine stau într-o su-
perbă casă, cu piscină [redacted]
curte mare. Mi-ar fi plăcut și
mie pentru copii, să aibă pe un-
de alerga și se juca.

Era și Bob, un american ce pe-
trecurse doi ani în Franța, la Tou-
louse, vorbea fluent franceză.

Excelente mâncăruri, frigări,
sucuri de ananas. Bob și Maurice
[redacted] au făcut baie-n pis-
cină. Aveau și o minge.

Glumeam.

(11)

- 03.08.90

Nu știu de ce după serviciul ăsta
sînt atît de [redacted] lipsit de vlagă.
Dorm cîte 9 ore pe noapte și tot
nu mă pot reface. Dorm și după-
amiază.

De o săptămînă nimic n-am mai
creat!

È bine pentru spirit să vorbești
trei limbi — îmi zice Maurice.
Gimnastica a [redacted] mintii.

O stare de deprimare m-ajasă. Tot se-
multumit.

O.K! 1000 de expedieri postale în maș-
rușin de doi ani. Nu mă-ntrec cu
gluma deloc! Tot înainte!

Un câștig sau o pierdere [de timp și
de bani]?

Dieu sait!

De trei zile [redacted] în noul apartament
n-am un scaun pe ce să stau. Mă-
nînc din picioare. N-am cum să scriu
m-aser pe podea în bucătărie. N-am
lumină în dormitoare... ha, ha, ha ca-

sele americane n-au becuri în bedroom-uri! Cică nu ... obisnuiesc!!
Trebuie să-mi cumpăr lămpi de noap-
tiera.

Din nou mă bate gândul să revin
în țară. Definitiv.

Victor Frunză s-a întors...

În America mă voi rata și literar
(matematic sînt deja o epavă).
Pentru mine nu e bine niciunde!

Odișea aprovizionării săptămînale:
două mile împins căruțul cu ali-
mente: de la Fry's de pe Union Hills
pînă pe Rose Garden cu 23rd Ave.

Mai trecea cîte o mașină și tipi
dinăuntru strigau la mine, nu în-
telegeam, apoi rîdeau cu totu, se
scutura cabina. Mă făceam că
nu bag în seamă, dar mă durea
sufletul...

Ah, fără mașină sînt nul în America.
Fără bani sînt nul.

Fără stăpînire bine a englezi
sînt nul.

Cîteodată se-mpotmolea
în nix și ori în pămîntul de pe
marginea roselei... Greu la deal
cu boii slabi!... Si-njuram de

emigrare. Dacă-as fi simțit eu (12)
că vine Revoluția...

Începea să picure „Atît îmi mai
trebuie, și-asa am probleme cu
reumatismul... matele...” Doar am
apucat să car glasele — încăr-
cate în — casă, și sa pus
nene o vizelie — că-n desertul
Arizona! — și o ploaie de
tipa asfaltul și licărea cerul...
Să zică nu se mai cunoștea
însă un strop. Pămîntul arid,
pietros, nisipos cu ierbusti pitici,
înghitîse ca o rugativă toată
apa.

-04.08.90

Victor Frunză, tie să se bată. Cu
burocratia, cu soarta. Eu nu mai
am vlagă. Mă poartă valurile
unde vor, departe de tărîmul
visurilor mele.

Voi rămîne în Arizona pînă-mi
vine familia. Apoi vom hotărî în
preună. Nu mai sînt în stare
nici să iau decizii în mod opera-
tiv, de exemplu: să-mi dau noua
adresa de pe Rose Garden [dar dacă

mă mut iar?], ori să-mi iau
o cutie postală [dar trebuie să plă-
tesc 14 \$ și să mă deplasez 2 mile
până pe Union Hills]; numai bine,
când mă hotărisem pentru ultima
variantă, mi s-a comunicat de
la poștă că n-au nici
o cutie disponibilă!

Cu autobuzul până la S-na Flory,
unde mășteptau patru scrisori, ve-
nite pe Turney. Altele ajung încă
la prima adresă, pe Townley.

Am cumpărat de la yard sale o-
biecte de ocazie: două saltele
(din care am făcut - pune una
peste alta - un pat), un fotoliu,
un scaun, și 4 maimuțoi pentru
bebită. Total 36 \$. Good deal!
Mai am nevoie de o masă și o
lampă. (Îmi trebuie o masă, dom-
nule, n-am pe ce să scriu!)

Parc în... desert! Pe 19th Ave cu Bear-
ley. Pomii arată ca niște
fire răzlete de păr pe un cap chel.
Iarba jerie. Nici o um-
bră.
Unde sînt frumusețea și verdele.

răcoros al pădurilor românești? (13)

Americanii sînt atît de artificiali
încît am văzut pe la
PECO-uri, unde nu crește iarba, i-
mitație din plastic de culoare
verde-accentuat.

Înțeleg engleză mai mult decît vorbesc;

Dacă nu mă sînt bine aici ple-
dă-i dracu cu America lor!
Nu-mi găsesi locul, mă tot
schimb. Dintr-un apartament în-
tr-altul... dintr-o țară într-alta

-08.08.90

Dave, reful meu de grupă, se mută
în Seattle, la "Boeing" - pentru mai
mulți bani. În locul lui a venit
Tom, un japonez emigrat în SUA la
vîrstă de 11 ani - nici nu mai vor-
beste bine japoneza.

Cînd un coleg pleacă dintr-un co-
lectiv

este părăbătorit. Obicei american.
Ne-am strîns la restaurantul mexican
Manuel, pe Bell Road. Eu am coman-
dat ceva la întîmplare, și mi-a a-
dus oșătarul o farfurie încărcată -

N-am putut să mănânc nici ze
sfert! „Asta e doggy bag”, glumea Ken
postasul nostru „electronic”.
Adică, lucru încetățenit în SUA, mîn-
carea rămară & poți lua
într-o cutie de plastic, dată de
restaurant înșasi, pentru a o duce a-
casă la cîini.

Seară franceză. Invitat la Maurice.

Prezenti: Pascal și Corine.

- E bine să mănânci mult și să nu
te-mbolnăvești, rîde Maurice de
mine că-s gîrmand.

Corine îmi înapoiază cărțile de
poeme. «Formulele» i-au plăcut,
a găsit metafore neîntîlnite, gîn-
gare. Dar «nonsensul» a obosi-
t-o; la început curioasă, apoi
contrariată, în final scîrbită.

Glumesc cu Maurice:

- Uite, zic ridicînd volumul Lsdns,
& să fac & copie-xerox după el,
să ți-o înmînez. Cînd vei da-
ri să te doară capul, să citești
cîteva pagini...!

- Une drôle de plaque! exclamă
Corine.

Îmi împrumută un roman clasic,
Prix femina. Mă eschivez...

- Nam timp să citesc.

[A doua zi avea să-mi trimită
prin Pascal, sotul ei, Kundera și
Le Clézio, acceptate cu bucurie.]

- 10.08.90

Mă clatin zdreavăn cu serviciul,
s-ar putea să-l pierd. Nici nu mă
preocupă. Doar că primesc bani.
Am făcut ze desteptul ^{cam} învâ-
tat în două săptămîni! Iar, pus
la probă, n-a merstreaba.
De luni sînt prins & sistematic
în program, zilnic să creez cîte
un modul în limbajul Pascal
conform unei documentații știin-
țifice primite. Cercetare, arader,
dar as fi vrut în matematică.
S-ar putea să nu fac față, ori
să abandonez...

Mexicanii constituie & subclasă
în Statele Unite: săraci, pres-
tînd cele mai salubre munci,
considerați ca țiganii noștri de
cître americani... mai bine sîs
desconsiderați...

San W. [îi spun că prenumele este și românesc, dar se pronunță diferit] vrea adrese de orfelinate românești pentru a înfia un copil (a citit în ziarele americane).

- 11.08.90

Mi-am luat cutie postală: P.O. Box 42561, ca să nu mai pierd atâtea scrisori plecând dintr-un apartament într-altul. Pentru rase luni: 14 \$.

La servicii supervisorii nu te controlează nă stă cu ochii pe tine ce faci. Au încredere. Se uită doar la rezultate. Iar tu, ca muncitor, ai impresia că ești lăsat de capul tău.

Așa de formalisti sînt în politețe — de altfel falsă — americanii, încît decît se întîlnesc de zece ori pe zi, de zece ori se salută!

- Hi!

- Hi!

- How are you?
- Fine. And you?
- Fine.
- O.K.!

- O.K.!

- See you later.

- See you later.

Le repet și eu pagolicește.

La început, cînd eram mai puțin, eram frumos: cu metafore... Apoi, lecturînd mai multe, m-am prostiț: cu avangarde...

Din nou ajuns la concluzia că lumea asta nu-mi aparține, că ea aparține oamenilor bogați, deci puternici. Eu sînt prea mic pentru ea și pentru idealurile mele.

Astăzi la dentist. Cîteva sute de dolari mă va costa. Eu muncesc o săptămîină, iar el îi cîștigă într-o oră!

Americanii au devenit comunisti,
ei nu-i dau drumul familiei sa
vină în America,
în vreme ce de la români paș-
portul se obtine în două luni!

- 12.08.90

Este atât de cald, că dorm la nud...
Umblu prin casă nud,
citesc nud,
m-asez la masă nud.

Ce frumos e dimineata în desert!
Răcoare, lumini, cerul cu
norii albaștri și negri, rozicatic.

Senzatie permanentă de sete. Beau
lapte rece din frigider în loc
de apă.

De dimineată de la 5 încerc să
telefonez în țară. Mereu linia
ocupată. Abia după-masă,
pe la 2, am reusit să prind
legătura. I-am sculat din somn
pe socri. La Craiova era 11 noap-
tea.

Centralista cere acum depozit
înainte de a forma numărul:
3\$. Dacă reușeste, mai adaugi

3,80\$ pentru primele trei mi-
nute. Nu știu cum s-a făcut
dar astăzi m-a lăsat mai mult,
cerându-mi să achit încă 7\$.

16
I-am trântit telefonul că
n-am monezi iar două-
trei minute la început n-am
putut deloc să mă înțeleg cu
socrul meu — nu m-auzea,
deși zburam în receptor (se-a-
dunaseră copii lângă mi-
ne privind mirati cum vorbesc
în altă limbă).
Nu am transmis mare lucru,
doar că:

- mi-am schimbat adresa (nici
Jeny n-a fost în stare să scrie,
ii era teamă că greșeste)

- Ely să-și trateze (bölile i-
eventualele)
nainte de a pleca, fiindcă
în America e foarte scump

- mi s-a pierdut jurnalul V
dintr-o scrisoare expediată de
Ely.

Jeny mă încunostințează că:

- Ely a primit
sponsorizarea, plus informații

despre serviciul meu;

- între 22 august - 2 septem-
brie pleacă la mare;

- la Balcești totuși sînt bine;

- mama a trecut recent prin
Craiova.

I-am mărturisit Jenicăi despre
posibilitatea întoarcerii în Ro-
mânia... Surprinsă...

- Să văd ce zice și Ely... Poate
stăm cîtiva ani să strîngem
niste bani... am continuat.

Am desprins din discuție că
Jeny vrea să emigreze aici.

- ^{Atentie}, nu se recunosc diplo-
mele de medic.

- Aoleuuu... Dar altceva? insistă
cumnata-mea.

Va trebui să tatonez terenul: ser-
vici Ely, grădinița Belbită, școala
Mihăiță, medicamente rude, che-
mare pentru Mitică și Jeny și poate
or să se mai găsească și altii.
Traag totuși de mine. Și eu n-am
decît două mîini și-un sa-
lariu...

- 13.08.90

M-au împins din clădirea mare, un-
de aveam oficiul, într-un hol. Pî-
nă or să mă dea detot!

Și tocmai cînd începusem să
învăț ca lumea și să execut lu-
crări în „Pascal”.

Am simțit o ca ze o retrogradare...
Dacă pierd slujba asta,
nu am nici o șansă de a
găsi alta mai bună!

Dureri înnebunitoare de măsele. Și
astea au început după ce am venit
de la dentist!

- 14.08.90

Plăcerea programatorilor de a născoci
maxime amare despre societate
și viață, care-mi amintesc de
legile lui Murphy.

Iată asadar altele:

Arnold's Law at Documentation:

- 1) If it should exist, it doesn't.
- 2) If it does exist, it is out of date
- 3) Only documentation for useless
programs transcends the first two.

laws.

Sau altele transmise de Ray:

TEN PRETTY GOOD RULES

- One -- Never wrestle with a pig;
you both get dirty and the
pig likes it!
- Two -- Never argue with an idiot;
people watching may not be
able to tell the difference!
- Three -- Observe everything; admire
nothing!
- Four -- It's easier to obtain forgi-
veness than it is permission!
- Five -- Rarely resist the opportunity
to keep your mouth shut!
- Six -- Don't ask the question if
you cannot live with the
answer!
- Seven -- If you want a new
idea, read an old book!
- Eight -- If you don't know where
you are going, any road
will get you there!
- Nine -- Never have a philosophy
which supports a lack of
courage!
- TEN -- Never look back, unless

you intend to go that way! (18)

făcit. Bolnav. Obosit. Indispus.

-15.08.90

La îndemnul lui Păchia încep să
compun câteva haikuri.
Mă dezobisnuiesc de-a mai scrie
poezii!

Am fugit de jugul de fier și-am dat
de jugul de otel-carbon.

-16.08.90

Mă și mutat într-un grup (și-a a-
cum stăteam singur în cubicul meu)
oare și mai ușor supravegheat?
(Pentru că-am scris la Ambasada
Română că vreau să mă-ntorc!?)
[Și aici sînt urmărit? --
venind dintr-o țară comunistă!
În România eram ^{acuzat} că
întretin legături cu ^{capitaliști}]

bolnav copt. Mă port cu pastilele-n
geantă după mine: antibiotice.

Mereu cu ochii-n ecranul calcu-
latorului. Mă dor. Mă dor. Ochii.

Foarte mulți programatori poartă ochelari...

zice că sînt nebun! N-am alte preocupări mai serioase? (19)

-17.08.90

Drogat parcă sînt de atîtea pastile! De patru luni urmez tratamentul contra TBC. Și-acum îl încerc cu altele: dinti, ochi. M-a rădădit camful!

Mexicanii [redacted] din complexul meu de apartamente mă strigă "Florentino". Încerc să mă-nteleg "cu ei în mamiolă, fiindcă engleză ^{tipii nu vorbesc} neam!"

- Yo comprendo, reșet deseori mecanic după ce înțeleg cîteva cuvinte asemănătoare cu româna.

- Tener insecta, încerc să o brodesc eu.

- Insecta, mă corectează Ana Maria. Apoi mot dictionarul de buzunar (Valeria Neagu), și [redacted] limba mi se leagă mai bine.

Ca un inconstient, continui să-mi pleier fortile trimițînd colaborări la revistă minore, fotocopiaste, în țară. Redactorii de acolo or

-18.08.90

Atît de corciti americanii! Vezi cite unul, nici nu știu ce e: indian, mexican, asiatic, sau chiar negru?

Control la ochi. Mioopia avansează rapid. A crescut la -1,75. O ajung din urmă pe mama...

Asistenta n-a acceptat nici o insurance, a cerut banii pe loc:

59\$. Plătesc o grămadă de bani pe la doctori. Plus ochelarii, care mă vor costa 225\$ — însă n-am avut suma necesară la mine.

Și tocmai cînd îmi făceam planuri să economisesc cît mai mult [redacted] în bancă pînă-mi vine familia. Am un saving account cu deja 1800\$.

-19.08.90

Duminică. Am lucrat overtime. N-am avut permisiunea să intru [redacted] pe poartă fără escortă. Și nici în zilele lucrătoare nu am voie să rămîn peste 5:30 pm neînsoțit. Astăzi Ed a fot

escorta mea.

Supă program: două ore de muncă echivalează cît trei. Îmi convine de minune! Desi' m-am ^{canonizat} de-mi păreau să-pacele! Numai pe duminică asta încasez 100 \$! Iar toată săptămîna m-apropii de 500. Excelent! La 2000 \$ pe lună, salariu net, mai merge! Abia m-am învățat. O să cer mereu. De la 40 de ore am urcat la 50, săptămînal. Pentru mai mult, trebuie să cer aprobarea supervisor-ii, Daryl, o engleză sică. E bine că avem încărcare.

De cînd am început serviciul, s-a micșorat activitatea mea creatoare în mod proporțional cu suma de dolari cîștigată. Să fie un paradox?

Așa de aiurea este sistemul de măsuri americane: meologic, complicat, inexact... Și, totuși, din încăpățînarea lor, din comoditate, nu-l schimbă! Pînă cînd și englezii, care l-au implan-

tat pe noul continent colonizat, au trecut la adoptarea celui internațional!

Elevii, în școlile americane, învătă ambele sisteme de măsuri, dar în practică îl folosesc numai pe al lor.

Să detaliez problema:
- pentru LUNGIME există:

mile 320

rod 5,5

yard 3

foot 12

inch

în ordine descrescătoare, adică:

1 milă = 320 prăjini

1 prăjină = 5,5 yardzi

etc.

Ce relație există între numerele acestea: 320; 5,5; 3; 12? În comparație cu multiplii și submultiplii metricei care merg din zece în zece!

- sau și mai complicat pentru GREUTĂȚE:

long ton

1,12

short ton

2000

round

16

ounce

16

dram

23,344

grain

! Deci 1 dram = 23,344 grains! Se ce 23,344 ci nu alt număr, rotund, pentru a simplifica notatia? Se zilda să fi ales 16, egal' cu cele dinainte. Minte complicată de americani! - ce să mai vorbim de CAPACITATE, unde inexactitatea apare de la început:

1 barrel = între 31 și 42 gallons!! Si tocmai în țara tehnicii celei mai avansate din lume! Dar Americii îi e frică de revoluții (= schimbări bruste). Ar putea măcar, fără prea mare efort, să țigărească pe oceleași.

obiecte din comerț măsura lor în sistemul internațional. Se exemplu: nu 1 gallon de lapte, ci

3,785 litri; nu 1 pound, ci 453,6 (21) grame, etc. În prima fază.

Nici cu vechiul sistem britanic, de pe vremea imperiului, nu se potrivește. Astfel:

1 British quart = 1,032 U.S. quarts;

1 British fluid ounce = 0,961 U.S. fluid ounce! Etc.

-20.08.90-

Ameteli și dureri de cap. Se-nvîrte ecranul computerului cu mine. Anemie. Dieta nu îmi este consistentă. Îmi lipsesc fructele. Zgîrcit să nu cheltui dolarii. O pot ține mai rău!

-21.08.90-

Îmi voi cumpăra computer înainte mașinii!

Ed m-a dus cu mașina la două magazine: unul pentru printers (word processing) ridicându-se la 200\$, celălalt propriu-zis de personal computers: 1300-2000\$ ceea ce încă nu-mi permit. Vreau să pot vorbi în română,

franceză, engleză, și matematică. Deci, adăugarea unor caractere noi.

Sînt strîngăret ca orice emigrant (plase, borcane, sticle de plastic, cutii, ambalaje, reviste free).

Găsesc resturi, sau obiecte care ar putea servi drept jucării, le reconditionez și le pun în sacosa pentru Bebită. big family, big problem! Am dat la telefoane peste telefoane să mă intereseze, coală și condițiile în care-l pot înscrie pe Mihai, analog pentru grădinița (preschool) lui Bebită.

Am trecut pe vitamine, nu se mai poate (anemia). Nu-mi gătesc, burlac cum sînt. Mîncare părăcă în proteine.

Parcă nu-mi mai vine să dau

nici un doctorat, n-are nici un pens, cîștig prea bine la Honeywell, plus medical insurance (22)

Nu mă-misc deloc cu destinul! Doar dacă reușesc să-mi instalez o editură personală. Să-mi pot cîrțile așa cum vreau eu, și cînd am roștă, și ce tirez ^{consider}, și să le distribui unde-mi place.

Pentru că mi-am uitat pachetul cu mîncare în frigider, la 11:30 am servit mîsa la Cafetaria: 2,88 \$ — pentru mine cum.

-22.08.90

All news are old!

Nimic nu-mi mai îmi stîrnete curiozitatea.

-23.08.90

Toți foștii prieteni mă cred BOGAT, VORBIND PERFECT ENGLEZĂ și FERICIT. Iar lucrurile nu sînt valabile nici pe jumătate!

Occidentul nu e așa cum i se face reclamă — îmi scrie Sedat.

Astăzi a fost 23 august sau 23 August? Cum o fi [redacted] reinter-pretat momentul istoric în România?

Din nou la [redacted] dentist.
De când am ajuns în America mă îndoi cu pastile. N-a trecut o zi [redacted] de la Dumnezeu fără să-mi nghit hazuri!
M-a chitat doctorul pe masă mea oră. Root canal și root canal. Mi-am îngăurit toți dinții!

-24.08.90

Am început să-mi bătinesc. Îmi albeste părul — azi am descoperit un fir în creștetul capului.

Brent zice să-mi schimb numele, ori să-l scurtez fiindcă americanii nu pot să-l pronunțe. De pildă Smar, ori Smaran.

Muzică mexicană... [redacted] camina, camina... Dar voi lucra în weekend.

-ul asta, duminică: sînt plătit dublu. (23)

Scârboși și duri ăstia de la Amba-pada Americană. Îmi trimit gonsa-rizarea pentru familie înapo! Și tocmai ei o ceruseră!!

-25.08.90

Bolnav și singur. Dureri așa de mari la măsă n-am mai avut din lagăr. Toată ziua am gemut, [redacted] în ciuda tabletelor de PERCOCET, luate din trei în trei ore care-mi cal-mau pentru moment suferința — ame-tindu-mă și adormindu-mă.

Planul [redacted] din pîmbăta aceasta s-a dus dracu! Și de o lună de zile mă corconesc să scriu două epistole mai lungi: una nevastei, alta lui Păchia.

Aseară Bob m-a dus la o party, între colegi de serviciu: [redacted] ulti-ma zi de lucru a lui Steve [redacted] angajat în perioada de vară la Honeywell, urmînd din toamnă să se reîntoarcă pe băn-cile universității.

Fiecare a trebuit să aducem carne și o frigem în curte. Invitația de a participa am primit-o scrisă, pe o coală multiplicată la xerox.

Bob are o mașină nouă, cu 15000 \$, plătită în rate. Numai două locuri. Doi ani a petrecut în Franța, la Toulouse, la "Aéronautique", trimis de Honeywell. Are un accent simpatic în franceză. Pe drum vorbeam cu adevărat français. Cuvinte pe care el nu le știa în franceză mi le șunea în engleză, iar eu când nu știu în engleză îi șuneam cuvintele în franceză.

La petrecere, gazdele aduseseră un butoi metalic de bere, și fiecare se servea cu furtună! A curs la bere cu nemiluită. Numai eu nu puteam să beau fiindcă urmaș un tratament cu penicilină V contra infecției dentare. Mă uitam cu jint...

S-au amestecat țigări. Zărsau fără nici o retenție... desculți, în pantaloni scurți, cu zăharele de băutură în mână... Mai ale dracu zăreau ele! Se miscau

provocatoare, întărîtându-i... (24)
Se zărau în mijlocul lumii, apoi ieșeau la aer să se zărească mai mult, și mai tare...

La miezul nopții garda ne-a dat prosoape să facem baie în piscină.

-26.08.90

Din nou trimis ca nărodu' zeci de scrisori cu poezii pe la reviste! Ah, cită pierdere de timp, și ce răbdare!

THE RULES

I

The Female always makes the Rules.

II

The Rules are subject to change at anytime without prior notification.

III

No male can possibly know all the Rules.

IV

If the Female suspects the Male knows all the Rules, she must immediately change some or all of the Rules.

V

The Female is never wrong.

VI
If the Female is wrong, it is be-
cause of a flagrant misunder-
standing which was a direct re-
sult of something the Male did
or said.

VII
If Rule VI applies, the Male must
apologize immediately for cau-
sing the misunderstanding.

VIII
The Female can change her mind
at any given point in time.

IX
The Male must never change his
mind without express written con-
sent from the Female.

X
The Female has every right to be
angry or upset at any time.

XI
The Male must remain calm at
all times, unless the Female wants
him to be angry or upset.

XII
The Female must under no circum-
stances let the Male know whether
or not she wants him to be an-

gry or upset.

XIII
Any attempt to document these
rules could result in bodily
harm.

XIV
If the Female has PMS, all
Rules are null and void.

*Dein nou mă terzelesc de durere,
gustnic, n-are cin' ră-mi dea
un pahar de apă! De-o lună de
zile îmi tratez dintii și nu mai
termin!*

*De o săptămână încerc să-i telefonez
lui George Banu la Paris, și nu răspun-
de.*

*-28.08.90
America & consideram ca un vis în trecut,
acum îmi pare o groapă!*

*Lady Di pozată peste tot. Cum trage as-
ta o lăpină, a doua zi publică
toate revistele!
Ca o primă mișcare publică.*

-29.08.90

Maurice Raucy se-ntoarce la Toulouse. Ultima lui zi de muncă.
„Si-asa, mă paturarem de continentul ăsta! îmi mărturiseste. În America e frumos să vii în excursie, să vizitezi ... Nu să trăiești, însă!”

De cinci luni se află în SUA, interfața între „Aérospatiale” și „Honeywell”.
„Dacă o fi să mai revin, probleme de servicii, n-ai vrea să stau mai mult de o lună”, continuă. Protocolul plecării este bine pregătit, începând chiar de la manager care dă un text în cinstea lui iar eu -desigur hula- ca orice emigrant-nu pierd ocazia de a hali chiar trei portii!, apoi băieții, distractivi și juri pe glume, îi fac un cadou foarte american: o pălărie de cowboy! în grup, cu mapiștile, iesim la un restaurant italian, preferat de Maurice. Aici fiecare comandă și-și plătește meniul.

Când Maurice își pune pălăria pe cap, exclamă: (26)
- O să-mi cumpăr și eu una, la fel.

Ken rîde:
- Așa sinteți voi, europenii!

Pe la ora seara Maurice mă vizitează în apartament. Mi-aduce de toate!

- Florentin, pentru tine...
Priveam cu nostalgie „dispariția” lui, îmi fusese cel mai bun prieten din colectivul nostru de muncă.

În seara aceea ne-am așezat pe covor, rezemați de perete, discutînd ore în sir. Am intrat în noapte...

Mîncam împreună: am desfăcut o conservă de fasole, am fiert niste crend-vursti. Tineam farfuriile în poală (eu n-am încă o masă!).

Vesela, alimente, aspirator, draperii, ustensile de baie, ustensile de bucătărie... Am umplut un

colt al livingroom-ului.
Pînă mai ieri [redacted] făceam
haz de necaz: un hot, dacă vrea
să mă fure, ziceam, rămîne
sărac!

Eu întrebam, Maurice explica.
A rămas să ne scriem. Cum
pot reveni în Franța? Ce fel de
computer personal care să ai-
bă caractere în engleză, fran-
ceză, română, și matematică
să-mi cumpăr? (Este proble-
matică generarea anumitor
semne și simboluri).

A doua zi [redacted], după prînz, [redacted]
ciocănituri în apă.

-Mă, cine să mă caute pe mine?

Nu mă cunoaște nimeni în zona
asta. De aici încolo începe de-
sertul. Pămînt gol.

Maurice!

Il credeam plecat în escapadă
pe râul Colorado.

-Dacă lucrurile de pînă acum
ti le-am dat, casetofonul ăsta
ti-l fac cadou!

Mare. Negru. Stereo. [redacted]

Îmi doream unul...

-Să-ti mai îndulcești sin- (27)
gurătatea! a îndrugăt.

... Aveam nevoie pentru casetele
de listening to English, testul
de limbă din 27 octombrie.

Mi l-a fixat pe FM, [redacted] la 107,
să ascult muzică clasică: 24h
din 24h!

Îmi venea să-l îmbrățișez de
bucurie!

Doi colegi de muncă, două per-
sonalități:

Chuck Clifton, computer scientist,
trecut în Who's Who in the West,

și Michael Siegel, astrofizician,
în Who's Who in Frontiers of
Science and Technology.

Amîndoi cu lucrări publicate.
Michael a lucrat la un labora-
tor astronomic în Tucson. Dar
eram aflat: articolele științi-
fice, în domenii foarte restrînse,
pentru a fi publicate [redacted]
în [redacted] reviste, autorul

_____ sau institutia sa
trebuie sa plătească redacției
50\$ pe pagină! Ceea ce este e-
norm.

-30.08.90

Constat cu surprindere că ame-
ricanii nu se ceartă între ei
la servicii, • curvintul șefului
este ordin — fără nici un co-
mentariu!, fetele lor sînt des-
tinse, iar ei imposibili (cool) —
chiar dacă sînt cu planul în
urmă. A remarcat și Maurice.

Pentru orice propunere răspund
„oo, good idea!”, în vreme ce în
Franța _____ ti s-ar fi trîntit
un bobornac în nas: „c'est une
connerie!”

Nimeni nu te controlează cînd
vii ori cînd pleci, îți comple-
tezi condica săptămînală (time
sheet), ți o remnează șeful cel
mai mic (imediat superior), și
gata. Totul pe încredere.

Dacă ai ajuns cu 10 minute mai
tîrziu, rămîi 10 minute peste po-
gram. Etc.

În weekend, poți veni la orice oră
și lucra oricît de mult. (28)
Duminica ești punctat dublu.

Yulmar îmi telefonează din San
Diego. Bunul meu prieten dîn
lagăr! Nu m-a uitat. Tocmai
primise cartea mea postală, în
care-l anunțam noua-mi a-
dresă.

Nu e prea multumit. A plecat
la _____ altă firmă, lucrează
cu 4,30\$ pe oră, angajat printr-o
agentie care-i trage periodic din
salariu...

În schimb, și-a cumpărat mașina
cu 600\$ din Santa Ana. Mi-a
luat-o înainte! [Nu-i nimic!]

Nu știe să conducă însă, ca
_____ mine, și s-a apucat să-n-
vete.

— E greu fără mașină, zice,
mai mă duceau astia de la or-
ganizație. Dar cît puteam să
țin așa? (!)

Nepot dădea cu aspiratorul, și
ne brua.

- Mi-ar place să lucrez ca tine,
îngaimă-ți

- Săcă ~~ti~~ găsească ce-
va, vii aici? Stai la mine
gratuit, am două camere.
Dar orașul e nasol. Nu poți
să mergi pe strada de căl-
dură!

Îmi spune că s-a întâlnit în
Los Angeles cu Petre, care băga
din top că el lucrează cu
9\$ pe oră. Că Amalia proce-
dează și aici ca în lagăr.

- Face trotuarul? întreb.

- Nu, răspunde. Trăiește cu
un român care a fost în camp
tot în Turcia, înaintea noastră.
Colonelul care e maior și-a
luat mașină.

Aurelia s-a angajat la un hotel,
iar bărbatul său a mai lucrat
la negru.

Mutu în New York o duce rău.
Nu-l angajează nimeni

fiindcă e mut.

- Bă, Florine, tu i-ai zart pe ⁽²⁹⁾
toti! Ești tare! Nici Vasile In-
gineru' nu e ca tine.

- A fost chestie de meserie. In-
formatica se caută. Cu mate-
matica vezi bine că n-am
scos-o la capăt.

- Cît câștigi pe lună?

- Aproape 1500\$ în mână.

- De trei ori cît mine!...

Mia părut rău de el. Are un
suflet atît de bun Yilmaz as-
ta!

Mai aflu că Daniel Pocăitu,
în Pennsylvania, lucrează la
un restaurant.

-01.09.90

Sîmbătă. Din nou lucrez în
weekend. Am nevoie de gîstari
pentru familie. Strîng cu avari-
tie. Nu dau 50¢ să beau un
pepsi. Beau apă. Nu-mi cumpăr
o haină pe mine. Nu merg la
un film ori la restaurant.

M-am obișnuit cu regimul
asta cazon. Îmi petrec vremea
cu cărțile, corespondența,
creația. Până o să vină el be-
bită, să-mi chiraie-n [redacted]
timpâne!

În sfârșit îl prind la telefon pe
George Banu. În Phoenix e ora
12, miezul zilei, la Paris e
seară, 9.

- Vă cerusem părerea despre
piesa mea "Formarea Omului
Nou".

- Tocmai o am pe masă, min-
te maestrul încolțit. N-am ci-
tit o ființă am avut un ac-
cident la picior... (!)

Îmi spune apoi că e ocupat,
pleacă în Portugalia — dar
mi-a restituit cu așa un ton, de
am crezut că toată Portugalia
[redacted] e la picioarele lui.

Și-a găsit prostul!

Atât de egoști sînt oamenii
ăstia mari, of, Dumnezeu! Nici
un scriitor român [redacted]

din Franța nu s-a întors de-
finitiv în România, doar (30)
pentru aranjamente literare:
Nicolae Breban, ca redactor la
"Contemporanul"; Matei Visniec
pentru a-și pune în scenă o pie-
să la Piatra Neamț.

Apoi, că i-a vorbit Andre Camy
despre mine, după întâlnirea
de la Ankara. Și: să-i trimit
piese mai scurte, iar cele pentru
copii le va încredința Margaretei
Niculescu, de la Institutul Internațional de
Marionete. Părea că vrea să scape de mine
ca de un mărăcină agățat
în drumul său, deși în final
m-a îndemnat [redacted]

- Mai scrieți câte o piesă...
"Pe dracu!" în gîndul mîii. ^{indica Banu Ma-} ^{racine}
Pentru a [redacted] pune în scenă o
piesă trebuie să găsești un re-
gizor, la fel și cu publicatul:
extrem de dificil în Franța!

Îmylinesc un an de cînd mă chi-
nuiesc să-mi gătesc singur. Dar
am un stomac de strîut: mîine
și pietre!

Am trecut prin multe.

Citit pînă la doisprezece noaptea. De mult n-am mai ajuns la ora așa de înaintate (din cauza sculatului dimineata la paze).

Dar mine va și dămînă.

J.M.G. Le Clézio. "Le Printemps et autres saisons." Nuvele.

Sînt cum lectura îmi face bine, mă odihnește. De mult n-am mai ținut o carte de literatură în mînă. Mereu pietroase științifice. Neatrăgătoare. Dar care aduceau bani. Iar pe deasupra mai erau și versi. Hrană fizică.

În fotoliul meu vechi rupt, stau chineste. Relaxat. Și mă hrănesc spiritual. Le Clézio, parcă știe-n vis. Personaje putine, invizibile. Mister. Nedefinire. Imagini fluu. E-

migranți (Voilà!). Nuvele r-lentisase, cu cadere lină, gra- data, care mor în locul perso- najelor... Atît de dulce descrie Le Clézio! Așa de sensibil. Ca o mîngîiere.

"La saison des pluies" m-a e-
motionat pînă la lacrimi. Îmi
părea rău că se sfîrșește.
Am citit pînă la doisprezece noaptea. De mult n-am mai ajuns la
ora așa de înaintate.

-02.09.90

Nu poți să distrugi trecutul unui om, întoarcerea la rădăcini. Or-
cît ai încerca!

Mă voi întoarce (redata) defi-
nitiv în România? / Nici eu nu
știu!! Un lucru mi-e clar: în

exil nu mă simt bine, în țară
nici atît! (Ce monde ne m'appar-
tient pas / Et l'autre non plus)

sună miste versuri dintr-un poet
român emigrat, al cărui nume
nu mi-l amintesc pe moment.)

Sînt omul care cantă întot-
deauna ceea ce nu găsește (!)

Kundera. "Le livre du rire et de l'ou-
bli". Roman și curs filosofic. Ori-
nici una, nici alta.

filozofie mai pe-ntelesul tuturor.
Cîte ceva despre totalitarismul de
stînga — acum depășit.

Pe la 7-8 seara e o plăcere să
te plimbi pe străzile luminate,
pe întinderea desertului. O
dogoare, care-ți frige o-
chii mai întâi, te
învaluiе. Cîinii lată în curtile
zidite. Si nu e nimeni pe
trotoare. Din cînd în cînd
trece cîte o masină.

Si atunci mai ies din lîrlogul
meu si m-arez la taifas pe
răările de lemn ale comple-
xului Rose Garden, cel mai ief-
tin găsit în Deer Valley.

M-arez la taifas ca
pe la noi rătăcii stînd pe
marginea pantului.

Toată lumea îmblă-n panta-
loni scurți si-n slapi
(ori desculți). Încerc să îngheț
două vorbe cu mexicanii,
vecinii mei de limbă si de
apartament.

AnaMaria si Eva zîmbesc de
accentul "meu spaniol: un ver-
bele la infinitiv, mă ajut de
gesturi, caut în dictionar.

AnaMaria a trecut si ea fron-
tiera (dar cea america-
nă!) ilegal. Rîde, si-mi face
semn de complicitate:

- Inteligencia.

Apoi dezvăluie că în Mexicul ei
are nouă surori si numai un
hombre, iar pentru mine acest
hombre pună atît de hazlie. A-
naMaria, de 23 de ani, vrea să se
mărite cu un american pentru
a învăța engleză. Dar nu gă-
reste! se vaită fătă.

Eu si Carol rîdem.

- Da, zic, dar americanul
nu te iubeste decît o dată pe
săptămînă, nu e ca mexicanul
asa de aprins.

Răseste.

Mă întrebă dacă sînt înscut

- Yo casar y yo tener cuatro
mujer.

Se uită periată la mine:

- Ne gusta!

- Gusta!! o întărit si-i

Apoi, curioasă: cîți ani am?

- 35, ezit.

- Dar nu arăți.

- Atunci 45, întăresc eu.

- Hăăă!

Că, dacă - mi cumpăr mașină,
și o invit la plimbare. Carol
îmi dă un număr de telefon
pentru un Chevrolet vechi din
1973 la 300 \$.

- 03.09.90

Labor Day. Sărbătoare. Muncesc
și astăzi. Ed mă escortează
(altfel n-ai avea voie să in-
tru pe porțile acestei uzine e-
lectronice, de înaltă tehnolo-
gie).

More money.

Încep să nu mă mai intereseze
nimic - ambiții literare de ti-
nerete, urcare profesională,
glorie matematică ... He, hee!

Vax! Bani, să curgă bani...
Ed îmi dezvăluie, ca și Bob
în urmă cu două săptămîni,
că recunoscîndu-mi-se un
bachelor degree în SUA ar
fi trebuit să primesc minim
14 \$ pe oră, nu 10.98 \$!

(33)

Să faci zgomot fără a fi tur-
bulent, fără a deranja pe alții,
este oare posibil?

- 04.09.90

Sofia, o româncă pocăită lucrînd
ca electronistă la Honeywell, îmi
povestește că-n țară e urgie! S-au
înmulțit hoții și mizeriile, nu se
găsește ~~mai~~ mincare.
E mai rău ca înainte!

Oamenii - și fac de cap (zic că
sînt liberi)! Demonstrațiile nu mai
încetează. Nu se munceste.

[Ceaușescu pusese un popor întreg
cu botul pe labe. O disciplină de
fier.]

- 05.09.90

Doi ani de cînd am părăsit Craio-
va. De cînd nu mi-am văzut fami-
lie, rude, prieteni ... (dar nici dușmani).

Inflație: 13% în transport. Biletul de
autobuz a crescut la 85¢.

-06.09.90

Ce atmosferă de destindere în re-
dintă (meeting): glume, poante, mî-
re, veselie... Indiferent în ce
stadiu ar fi lucrările! (Acum sîm-
tem în urmă cu delivrarea către "Ae-
rospatiale".)

Sedat mă răsfață: profesorul
de cifre. Îmi vine să rîd!

Limbaajul comercial american începe
să semene cu limba de lemn a co-
munistilor: aceleași cuvinte minci-
noase, promitătoare. Expresii fo-
losite mereu în reclame înșelă-
toare, derutante: "amazing, in-
stant profit", "get rich", "help-
ful"...

M-am jîrlit cu 20 de dolari la
All-State Mailers" (Palisades Park, NJ):
"cică umplînd plicuri acasă cîștiga în-
tre 500-1000 \$ săptămînal! Nai-
vul de mine a crezut!!

Păi, te jui cu astia?! Succese cu-
vințele după deget! Le-am mai
scris și-o scrisoare, să-mi răs-
pundă mai repede! Mă, da' prost
înghesuit!

UNDE LIBERTATEA ESTE PREA
MARE, SARLATANIA E ÎN FLOA- (34)
RE!

Sar, iată ce-mi [redacted] răspund:
We welcome you to our complete
homemailer's program. This program
will show you how to make money
sums of money you never before
dreamed possible.

Barne nerusinate. De fapt, purvine
întrebarea, la care trebuia să fi
gîndit și eu, om cu capul pe
umeri: de ce să-mi dea mie bani
și să nu-i ia ei? !!

Congratulations!!

Culmea perfidiei!... Te mai și feli-
cită!... fiindcă ai fost nărod și
le-ai plătit!

"Afaceriști" (e potrivit poreclă
românească [redacted] bijutieri) care store
bani prin [redacted]

inducerea în eroare a novicilor,
profanilor. Și-n general, noi
veniti ca și ușor victimă.

-07.09.90

Atît de mulți ochelariști în "Honeywell"
(radiatii de la terminalele [redacted] rete-
lelor de calculatoare?), și-n Phoenix

în general. Din cauza căldurii excesive mi se usucă ochii. Și luminozitatea puternică, pareă ar fi un reflector pus pe noi poezii ca să ne orbească.

(Mi-am cumpărat lentile solare, 4\$, care se aplică peste lentilele de vedere.)

Ce rău e să n-ai și tu o casă a ta, să umbli de colo colo ca [redacted] peșarea pe o creangă!

Totdeauna mi-am dorit un oraș să trăiesc lângă mare. Și micio! data n-am avut parte!

Mă simt epuizat psihic. Nu mai am forță și ambiție să continui alte studii: M.D. și Ph.D. în matematici.

Mai bine scriu și public (?)...

Nici pe sfert n-am cheltuit energie în creație, cit în încercarea de a publica.

Așadar, primele poezii în engleză care-mi apar și într-o revistă japoneză: "Poetry Nippon", No. 91, 1990, editată de Scott Watson.

este vorba de patru colaje, numite de editor Visual Poetry, iar pe mine myll indu-mă Smarancache (cu cacofonie!) deși pe glic [redacted] ortografierea era corectă. (35)

-08-09.09.90

Cu Tibi Maghiaru și o familie de unguri veniți prin Olanda (ar fi preferat să rămână acolo, le-a plăcut mai mult ca-n America) mers la târgul de mașini (lângă aeroportul Internațional: 40th Street cu Washington Road).

Șeri nu m-am înțeles la pret cu dealerul, astăzi proprietarul mașinii (un mexican, Fernando) n-a vrut să accepte secul (se fac multe escrocherii cu aceste securi, de multe ori neacoperite în bancă) ci bani gheață.

-11.09.90

De ale programatorilor, parafrazând plagăre americane la modă:

1) "Twinkle, twinkle little star" =
= Scintillate, scintillate, minuscule

celestial apparition.

2) "look before you leap" =
= Surveillance should precede
saltation.

3) "Beauty is only skin deep" =
= Pulchritude possesses [redacted] solely
cutaneous profundity.

4) "The pen is mightier than the
sword" = The stylus is more potent
than the claymore.

5) "Cleanliness is next to god-
liness" = Freedom from incrusta-
tions of grime is contiguous to
rectitude.

6) "Spare the rod and spoil the
child" = Eschew the implement
of correction and vitiate the
reion.

7) "Charity begins at home" =
Elccemosynary deeds have their
incipience intramurally.

8) "A fool and his money are
soon parted" = An imprudent
personage and his pecuniary ac-
cumulation are bereft anon.

9) "You can't teach an old
dog new tricks" = it is fruitless

to attempt to indoctrinate a (36)
superannuated canine with
innovative manuevers.

10) "Beginner's luck" = Neo-
phyte's serendipity.

[Multe latinisme [redacted]
învechite avînd astăzi iz de
pretiozitate în limba engleză.
Chuck îmi spune sincer că nici
el nu le știe, trebuie să se uite
în dicționar!]

-Si atunci, ce să mai zici de mine?!!
[redacted] îi reproșez eu.]

-13.09.90

Japonezii controlează banii în Ame-
rica, nu evreii - îmi zice Ed.

[redacted] Asociația Naturistilor Capti-
ve, Secția Română, din Arizona,
este condusă de Emil Dumitracu.
Tot el a [redacted] colectat și donat Ro-
mâniei după Revoluție un trans-
port de medicamente.

-De ce în familiile americane
conduc [redacted] nevestele?

-Pentru că femeile detin contro-

lul asupra sexului, iar 90% din bărbați sînt subjugati acestei pasiuni nebune! (Ed)

- 14.09.90

Muncesc cîte zece-unspe ore pe zi. Pentru bani! (Nu mi-as dori bani dacă as avea!)

Plec la p  re dimineata de-acasă,    la p  re seara de la fabrică.

- 15.09.90

Mi-am cumpărat ma  in  ! Un "Ford" alb, 1980, 6 cilindri, 4 u  i, A/C, AT, Radio, \$1300. Scumpă. Ceruse dealer-ul \$1500. M-am tocmit la pret. Abia a lăsat \$200.

Gică, Lotzi    Tibi au testat-o. Sau uitat la motor.

Pe drum ne-am dat seama că nu-i merge kilometrajul,    p  re acul. O călca Gică pe freeway!

- B  , stai dracu mai domol, că nici n-am cumpărat-o bine!

Gică, di'colo, pofer de meserie:

- Ma  ina are nevoie de benzină, apă,   i... tolg  !
  i din nou accelerează de-i sar p  nteii!

La un peco (Texaco) am f  - cut prima alimentare: cu unleaded gasolina: \$10, aproape 9 galoane.

Apoi am "tropicat-o" la mine cu bere    sucuri (Lotzi conducea la   nt  arcere), am a  ternut un platon cu deserturi... A fost teribil, ca după un succes.

N-am avut în via  a mea ma  in  ! Mi-am luat-o cu banii mei, munca mea.

- 16.09.90

Din cinci în cinci minute mă uit pe gleam să-mi văd mașina. Albă, luce  te în soare.

   mașina mea,   i abia a  tept să mă urc la volan.

Numai să-mi rezolv cu insurance precum   i driver licence.

(cu)
Mergeam ieri cu geanta str  ns   sub br  t, de c  nd mă stiu că am avut o mie de dolari în m  in  !   n tar   însemnau mult, aici: nimic!

Ce dur a fost contactul meu cu America. Mai fericit Kafka, fiindcă n-a văzut-o!

Am început să primesc la poștă
numai bill-uri și junk-uri.

Aici, fiecare, pe lângă slujba
normală, își are bisnizul său.

Ed îmi poartă o plăcere. Dar pen-
tru a câștiga bani trebuie mai
întâi să "dau bani" (investiția).
O să-mi deschid o editură, sau o
tipografie.

În România n-a fost decât o schim-
bare de cabinet.
Păcat.

Cu Ed în "Water Park", biletele plă-
tite de Honeywell.

Trecut întâi pe la colegul și instruc-
torul meu de muncă.

- Uite, Florentin, să-ți arăt ceva!
și poate dintr-un sertar un
pistol adevărat. Îl îndreaptă spre
mine.

Mi-e frică
să pun mîna pe el.

- Aici am cartușe, și-mi întinde
un set.

Abia le ating. Sînt reci.

- La ce-ți trebuie pistol? îl întreb
eu.

- Ha, haaa! De plăcere, merg (38)
în desert cu prietenii și tragem
după țepși, sau la țintă
în cutii goale de țepși.

Joc teatru apoi:

- Și dacă acum m ameninți cu
pistolul să-ți dau toți banii?

Am vreo opt dolari
prin buzunare.

Ride:

- Și vrei, pentru opt dolari, să
țau după zăbrele? Glumeste: Ba-
rem n-ai luat și tu mai mult!!

La intrarea în țară ne-au stampi-
lat pe mîna.
Burlaci amîndoi ne fugeau ochii du-
pă fete...

- Ce păcat că nu știu franceză,
am exclamat, am fi discutat în
gura mare fără să ne înțelegă
nimic. ... înainte pe reamă femele.
Tu știu că un bărbat cînd
o femele își imaginează zăbrele
cum ar arăta fără chiloti?

- Cum se zice chiloti în franceză?
intervine amical meu.

Reia: I need sex. I need sex.

- Ce, numai tu?

De ce esti egoist?
Ed s-a dus la universitate sa invete.

Ramas singur mi-am facut de cap! Cum toate serviciile intrau in pretul biletului, le-am luat la rind. M-am dat pe tobogan strigand ca americanii, am vizitat Castelul miniatura al Regelui Ben, am trecut apa ridicandu-ma pe fringhie in mitioni, m-am dat cu colacul ... am mancat la inghetata pe bat si hamburger (cât mai multe, pentru ca erau gratuite!). Splendid picnic!

Si-n clipele alea mi-ar fi plăcut sa-l am pe Mihai cu mine. Ce sar fi bucurat copilul!

-17.09.90

Interventie chirurgicala. Doctorul P. imi coase gingiile de la trei masele. Nici nu vreau sa auda de tratamentul periodontal inainte de a-si lua o suma de asiguranta ca Honeywell Medical Insurance si plateste.

M-au uscat doctorii de 70- (39) rale! Cam 1000 de dolari plătesc numai pentru dinti, adica 38% din total, restul de vreo 1700 este achitat de Asigurare.

M-am incapatinat sa nu-mi scot maseaua care pursoia din noiembrie trecut (iacata, se face anul!), am rabdat, iar acum incerc sa salvez. Dar cu ce pret! (in valuta forte!).

Pe drum mi-am mart ochelarii! A doua pereche. (Pe prima am pierdut-o ca năpăstul! Nici nu stiu unde!!)

Am fost la primul magazin optic sa-mi puna lentila dreapta (stinga se salvase).

- Nu vindem fara reteta.

Sa-mi scrie, nu alta!

- Bati-mi macar un surubel sa-mi fixez ramele mai strins, ori imi trebuie si pentru asta reteta?!

- Doi dolari, catadicseste tija, incheind ca formula mecanica Have a nice day!

- Ba am o zi proasta, ma rătăcesc in năşar, năşil de formulele lor goale de sens, vorbe

zapagalicești.

Se uită 'strimb' la mine, vrînd să spună parcă, "Asta e nebun la cap!"...

Apoi se apăsă:

- E o lege federală, care interzice vânzarea ochelarilor fără prescripție de la un oftalmolog.

Nu vreau să-mi pierd licența.

- ~~Împotrivă~~ lege! Mă mir cum nu ne pretinde să cerem permis pentru a purta ochelari!!

(Un bărbat-client mă privește nedumerit.) Și-acum ce să fac, să mă duc din nou la doctor să plătesc 35-60 \$ numai pentru rețetă?

Asistentă dă din umeri că nu o interesează.
Reiau nervos:

- Doctorii au destui bani, tot nu le ajung? Eu sînt emigrant. După cum constat, legile sînt făcute de bogați împotriva săracilor.

(Nu mai zice nimeni ^(totuși) nimic întorc discret spatele.)

(40)

Ah, marina stă pe butuci, și-am băgat atîta bani în ea!

Vătrebui să reiau overtime-ul (cel puțin $3\frac{1}{2}$ săptămînal pentru a depăși \$400, sau 11h ca să ajung la \$500: ohoooo!).

Parcă nici n-ar fi a mea! De cînd a parcat o Gică n-am intrat în ea. Nu știu nici o deschid, iar ca să pornesc e filozofie mare! Cînd plouă mi-e milă de ea — n-am garaj unde să tin!

Cînd dracu o, lua carnetul ăla?

- 19.09.90

L-am invitat pe Nicodan pe la mine. Zic, am două scaune în apartamentul meu: pe unul stai d-ta, pe unul eu!

Măa venit viza pentru familie tocmai cînd mă hotărîsem să fac greva foamei ca să mă interzică atîta guvernul american.

Mi-am luat o nouă pereche de ochelari cu lentile senzitive (photo-gray), care devin negre la lumină (antisolare) și se deschid la culoare în încăperi. De la "Cristal Optical", proprietatea unui român, emigrat acum 16 ani: Dan Horvath. Se vâita că Refugee Medical Insurance îi plătește abia peste trei luni costul ochelarilor. Mulți români din Phoenix au apelat la serviciile lui.

Mircea Iordache îmi dă sfaturi cum să scriu! Și tocmai de aceea nu le admit. Nu schimb o virgulă. Nu concep să mai fiu dădăcit. Asta a fost viziunea mea... "Patria de animale" rămâne creată pentru porci! Jucată cu copita!

Sînt niste jungazi afaceristii americani! Folosesc tot felul de pîrelticuri (ei le numesc "business"-uri) ca să stoarcă bani din

piatră rece.

-20.09.90

Revăzut jurnalul I american. Cufundat în lectură ca într-un basm. Nu e chiar atît de prost pe cît nu speram!

Nivelul meu de trai crește de la 2 la 4 dolari pe zi pentru alimentație.

Una din calitățile care m-au ajutat să supraviețuiesc în lagăr: am răbdat... sau: am știut să rabd...

Sînt pupăsat pe lume. Îmi vine ci-teodată dămbăla. Atunci țîsnesc din mine idei străvitoare la adresa contemporanilor. Devin ca o lămpie stoarsă de acreală. Dacă aș putea să la aștern pe hîrtie, în negresc sufletul celui care la citește.

Șușă care mă culc. Cînd mă mol, am mintea curățită, ca după o ploaie, mirosind a fin proaspăt, iar inima ușoară. Furtuna a trecut.

- Lotzi, uite ziarul ăsta de exil.
- Ce mi-e dracu, ce mi-e lacu,

Florine! Nu știi că totți mint?!
Fiecare cu propaganda lui. Dacă
câ reflectorul care e atintit a-
supra unui obiect [redacted] are
lumina verde obiectul devine
verde, dacă lumina este roșie
obiectul [redacted] se schim-
bă în roșu. Tot un drac!
N-avea nici o grijă, sînt și as-
tia plătiți ca să scrie așa.

Multe opinii din acest jurnal
nu-mi aparțin. Sînt citate ale
străzii. Asta nu înseamnă nici
căle accept, sau că le resping.
Ci doar: păreri de care [redacted]
m-am ciocnit, și le-am cernut
prin filtrul gândirii mele.

Acum nu mai pot colabora cu ni-
meni! Cum am pus piciorul pe
continentul nord-american, zia-
rele, revistele, editurile, colegii
(fosti), rudele au început să-mi
ceară bani [redacted], medicamente, vi-
decasetofoane, mașini de scris,
tigări... Dar cine știe ce preten-
ții or să mai aibă!

-21.09.90

Anul acesta au părăsit Ro-
mânia 800 000 de cetățeni. Fă-
ră mine 799 999!

- Florine, ai avut baftă! Alții —
doctori, ingineri, profesori — șală
vase, mătură pe străzi... Îmi zice
Petrică. Honeywell e una din cele mai
mari firme din Statele Unite.

-23.09.90

Sase luni de America. Tot nu
îm-am obișnuit! E-atît de diferi-
tă de restul lumii...

Ce-am realizat?

Creatia (literară, matematică) s-a
reduș de trei-patru ori. Nu mă des-
cusc în itele vieții sociale. 75%
din timpul [redacted] liber mi-l ocu-
pă slujba.

M-am săturat mereu du-te — vino
la servicii. Nu trăiesc doar pentru
asta. În fond, se doresc de la via-
tă?

Să obțin o pensioară în dolari
și mă întorc în țară, s-o con-
(voi)
sum pe malul Oltețului.

M-opucă un dor nebun de-acasă
câteodata!

-24.09.90

În cercetare muncești a-
desea ore în șir fără să obții
nimic. Iar înopinant, într-un
minut, ai primit rezultatul. Dar
acest minut este consecința
sudorii orelor de dinainte.

ieri am învățat și-am rucit
un program în Pascal (driver) pe
toate părțile, și nu reușeam să
testez în procentul scontat (100%)
modulul DISPLAYUPD.PAS.

Azi, de dimineață, mi-a ieșit
rasenta! Și m-am desumflat
ca o pernă de aer în relaxare.
L-am sunat imediat pe Tom,
să-l anunț bucuria.

Atmosfera lejeră în
laborator. Inginerii și programa-
torii beau din cutii de cola, îm-
bracă sandwich-uri, și discută
despre războiul din Irak. În
acelasi timp lucrează pe com-
puteré.

Decît mizeria din România,
prefer stresul din America (Petrică). (43)

Caut prin cărțile de telefoane (Yel-
low Pages și White Pages) nume
românești. Am găsit și-un doc-
tor (cardiolog) în Phoenix:
Damian Andrei. Iar la servici,
pe un job tipărit, am ci-
tit: Topole 200. Precis e românas
de-al nostru. Trebuie să-l caut.
Îi expediez prin rețeaua de computere
o scrisoare electronică (mail).

-25.09.90

Am mîncat, m-am umflat, m-am
făcut cît un butoi.

Viata-n țară era ca o romanta. A-
ici, e o melancolie.
Se-ntîmplă atîtea în America as-
taaa, că nu știu cum să mă stre-
cor ca o luntre prinsă în vârtejuri.

Imperiul roman a căzut din cau-
za taxelor prea mari puse pe spina-
rea populației. Așa se va întîmpla
și cu Imperiul american?
[Un economist din SUA]

Ah, nostalgia, dorul de-acasă nu
mă lasă! Am masină, am dolari...
care nu mă-nvălesc cu mi-
mic. (Dumnezeul m-a pedepsit
să-mi risipesc economiile
pe la cabinete dentare. Când a-
puci pe mîna doctorilor, nu te
mai salvează decît zopa la
groază...)

-26.09.90

Pe viață, pe moarte, trebuie să
învăț să conduc. Așfel, cine-mi
va duce copiii la școală?

Îd colegii de mine:

- Când o să te-ntîlnesc cu ma-
șina pe stradă mă dau la oparte,
zice Gordon.

- Teri am văzut unul trecînd
peste linia galbenă, și am kol-
bat bine ochii, trebuie să fie Flo-
rentin am gîndit,
zice Tom.

- Să-mi spui cînd circuli tu,
ca eu să nu fiu pe drum
(out of street),
zice Ed.

De cinci ori am condus masi-
na pînă în prezent. Data a-
jutat de Nicșară, (Prima) (44)
a doua oară într-un parking lot
cu Gică Moldoveanu, apoi aju-
tat de Ricardo vecinul, și-n
ultimele rînduri sub "egida" lui
Petrică.

Mi-era o teamă la început, cînd
am pus mîna pe volan... Și-acum
e o mare plăcere! Merge așa de
bine Fordul meu, și ascultător
la comenzi...

După ultima pedintă am mai
căpătat siguranță în manevre
(întoarcerea la stînga e o
problemă).

-27.09.90

Accidentalii: să cîștige mult,
și să consume mult.

Am simțit că au ură pe nume-
le meu, fiindcă e prea lung și
neenglezesc.

Topoleanu îmi trimite un mesaj
electronic după întîlnirea de la
prînz, la ora 13:27:46.04

IT TAKES TIME, BE PATIENT,
WORK HARD

Hi Florentin,

It was nice to meet [redacted] a romanian in this desert, as you know it is not easy to be away from home. WELCOME TO AMERICA!!! Anyway, one thing is sure you landed in the right company to start with. Work hard and you will get there!

My home phone nr. is 375-8305;
in office my ext. is 1858.

When you have a problem, let me know. It is a tremendous change for you: language, culture, people, etc. You will learn what is about every single day.

Survival of the fittest!!!

You can call the Immigration Dept. at # 379 3122, listen to the GREEN CARD requirements. Better start it's now, it is a long process.

Take care,

John.

Numai de-al naibi i am răspuns

în română. Să văd [redacted] cum arată limba mea pe ecranul computerului. (45)

550 \$ câștigati săptămîna trecută. Recordul.

Dar competiția continuă...

Ed mi-e prieten la servici, și observator (nă nu fur secretele americanilor, dă-i drept!)...

5000\$ am încasat, în 12 săptămîni, de la Honeywell, dar nu știu unde mă-sa mare s-au dus!

Net. 20% taxele!!

-28.09.90

Trei luni de zile am scădat o cu serviciul. Cum o ră mă descurc de-acuma?

Din nou "securitatea" (americană!!) - guardians) se interesează de mine (pe [redacted] se perisodă mi-e viza de pedere în America?).

Toată lumea zice că statul asta, Arizona, e nenorocit!

Mi-e dor de Nea Varile, să mai
îmi vârs focul...

"Ce vorbești, domne, România e
tară civilizată. Toti nenorociții
s-au adunat în America, tot
borfașii, tot nebulii..."

Reclamele occidentale nu trebu-
iesc băgate în seamă, fiindcă
scapă de sub control. Tipii sînt
experti ai inducerii în eroare, ai
oculării adevărului, ai ascunde-
rii lipsurilor.

- Eu doresc în principal să-mi
public lucrările, nu să fiu
bogat — deși recunosc că nu
mi-ar dispăce, îi mărturisesc lui
Ed.

- Eu vreau să fiu bogat, răspunde
omul apăsător, fără jenă,
și orice american îți dărește
acelasi lucru.

Am visat o ze mama să venise
prin surprindere în America, să
vadă ce fac eu, așa cum mă ur-
mărea cînd eram mic.

- De ce nu te tratezi?

- Ba mă tratez, mamă.
- Să nu stai bolnav, cu ba-
nii în buzunar.
- Nu, mamă.

Era mama tot așa: tăcută, bo-
rumflată, neagră de soare, și
cam supărată. N-am văzut o ni-
ciodată veselă, poate din cauza
tatei care bea mereu și făcea
scandal, o bătea, apoi ne gonia
pe amîndoi:

- Ce, mă, tu cu mă-ta?!

Odată am dormit în fînarie...

Mă doare în fund dacă emigra-
ția română mă va critica, fiind-
că am scris atît de urît des-
pre SUA, și n-am laudat o ze
pleau, fără oprire.

Mă voi pune rău cu diaspora
noastră. Dar, din respect pentru
adevăr, pentru realitate — și
 Dumnezeu mă e martor, voi
continua să relatez exact ceea
ce simt și constat.

Numai gura și promisiunile de
colegii mei! Toti I help you, I help
you, dar unul nu mișcă un deget.

Fiecare pentru el.
Mă mir ce - i determină să se mai
ofere, pentru că nu - i roagă nimeni!

Noapte, zi... sâmbătă, duminică...
lucrez, trebuie să lucrez pentru
bani. Până - mi vine familia tot
nam ce face! (Vorba vine, că
de fapt sînt ocupat zîna peste
cap!)

Ce amicale sînt mitingurile la
servici! Răcoritoare, pro-
duse de gătiserie gratuite.
Se discută și se mănîncă în ace-
lasi timp, se bea, se glumește,
se rîde mult. Iar, printre rîc-
turi, se spun și direc-
tivele de servicii.

- 29.09.90

Să mă - încălzesc la ceva jucarea
unei piese pe scenele ame-
ricane? As fi preferat în țară!
În weekend lucrează numai oame-
nii păriaci.

Si cu mine.

(47)
N-am timp de poezie
viața mea e o poezie
N-am timp de teatru
viața mea - i un teatru
N-am timp de roman
viața mea - i un roman
N-am timp de matematici
viața mea - i rigidă, calculată,
planificată, dirijată
(Spre neant?)

Nu să - ti bati joc de om înju-
rîndu - l (în față, ori în spate),
ci lăudîndu - l! Da. Încurajî-
du - i mimicria și prostia, de-
fectele.

- 30.09.90

Atitia sau promis că mă publică
în volum (A.D., Tong, V.F.), și nici
unul nu se ține de cuvînt. Doar
amăgiri...

M-am tîns de unul singur, cu
foarfeca și pieptenul. Ca să reușesc
opt dolari. La șapte n-am reușit,
mă rămas o coamă. Iar în față
m-am ciumpărit, retezat părul în

scări, ca la o capră.

Despre revenirea-mi în țară:

"Cred că ți-ai mușca mâinile după prima zi ce ai trecut granița ca repatriat și știind că nu ai cale de întoarcere ai trece prin suferințe și mai rele decât înstrăinat și singur, acolo. Pe urmă mai este o problemă: te-ai întoarce ca un înfrunt, lăsând la vedere celor mai ordinari profitori ai noului regim «arizile ruște ale iluziilor»." (Victor Frunză)

Deși V.F. s-a întors în țară!

Orice american, oricât de bogat ar fi, vrea să aibă mai mult.

Nici milionarii nu sînt mulțumiti. Cu venitul lor, încercînd să-l găsească prin noi afaceri sau investiții.

Economia nu se bazează pe stagnare; banii și mărfurile trebuie să circule și să se transforme.

-01.10.90

În joaca noastră pe calculator,

fiecare la terminalul său, noduri într-o rețea electronică, ne expediem mesaje: iată unul pe care l-am trimis către Lisa: (48)

"Nu am nici un mesaj pă-ți trimis, dar ți-am promis:

abmo bpo DE#V O

ssss n + -67 89tuff zzzz

ij ij ijK 2."

La care Lisa-mi răspunde:

"Ce-s astea? Înjurături pe ro-mânește?!" ...

Cu Ricardo, vecinul meu, mexican după tată, american după mamă, iarăși la volan.

Și dau drumul printru cu forță pe 19th Avenue, mare arteră de circulație, pînă la Fry's ajung: două mile. Mers încet, sub 25 M.P.H., se făcuse cînd în șoselele marșii sealaltă linie fusese blocată pentru construcții. Putin a lipsit să nu mă claxonez!

Întru-m supermarket și cumpăr o vedere cu Phoenixul, de 20 de centi. Apoi la casă. Plătesc 21 \$, încluzînd taxele de vânzare. - Mai vreti și plasă?

întreabă casierita?

(La așa vânzare!... Plasa, pe care o primeam ca ambalaj, gratuită, ar fi valorat mai mult decât cumpărăturile mele!)

- Nu.

Femeia: (Încurcată, ironică)

- Gîd diil!

Vorba 'ceea: nu făcea daraua cît ocaua.

Americanii nu te refuză niciodată:

That's O.K.!

That's fine!

No problem!

dear din tonul lor îți dai seama că nu te servesc, ori că-i deranjezi.

Multe promit, puțin fac!

Daryl, englezoaică, povesteste că la început a întâmpinat dificultăți în deprinderea accentului american.

Si atunci, ce să mai zici de mine!?

Să mă leg la cap cu Mitică să-l țin rez, iar după-aia să-mi

moată ochii, cînd se lovește cu ceafa de bolovanul emigrării? (49)

drogați cu alcool

drogați cu reclame

drogați cu muzică

(pe strada, în autobuz cu câștile pe urechi, la muncă)

drogați cu videocasete

porno, filme sexi

drogați cu gerante departe

drogați cu romane pioase

și cărți de aventuri

drogați cu alimentație în exces

drogați cu dolari

cît mai mulți

totul pentru bani

drogați cu droguri

drogați

Si totu' pentru a înșela viața

Săptămîna trecută Refugee Medical

Insurance a plătit pentru mine plătirea

teacă plombarea unei măsele. Cîcă

Honeywell Insurance să achite costul. (Așa se întîmplă cînd ai două: se "îndeamnă" una pe alta! Iar

tu rămâi pe dinafară, între ele!)

Dacă vrei să afli cele mai ieftine preturi și magazine, întreabă pe emigranți, și sugerez zimbând lui Ed.

Iar tipul mi-a adresat un thank you din așa rece, de ins prefăcut obligat să afișeze o fatadă de bonom, deși izvorită din ochii săi albaștri, glaciari.

Îi zic lui Chuck:

- Ai curaj să te gîmbi cu mine cu mașina? Te plătesc!

- A, nu, nu! Mă lipsesc, pare omul.

Colegii fac haz de poferul florentin.

Pe D.S. l-au dat afară de la muncă. Vineri l-au anunțat:

- De luni până nu mai vii.

Era subcontractor. Astăzi susțineau totuși. M-am speriat. Așa mi se poate întâmpla și mie! După luni am pierdut căutînd un job.

Nu mă primeau, nici gălător de vase la restaurant, nici muncitor necalificat în fabrici ordinare.

Crăp de frică văzînd indivizi dormind pe străzi, să-
rîntoci putînd a hoit, cu
sacul de plastic, trînd după ei boar-
fe slinoase... La noi nici țiganii
nu dorm pe străzi, au măcar un
cort al lor, căruță... Lăsați...

Se apropie iarna, iar Phoenixul,
zolu caldului nord-ame-
ricane, se va umple de amăritii
din toate statele americane,
retrasi aici, la adăpost de ger,
"ca bătrînii în azil"... Și mulți
dintre ei sînt tineri.

Cine știe ce soartă voi avea du-
ră publicarea acestui jurnal
american?

Voi fi dezorțat?

Voi fi dat afară din slujbă?

Mi se va refuza rezidența perma-
nentă în SUA?

Ori va veni FBI-ul și va zice că
sînt agent KGB?

(În România eram "instrument al
propagandei străine"!)

De acord să existe asigurări (inventate și parainventate), dar nu să te oblighe să te asiguri! S-au înmulțit ca ciupercile după ploaie agenții astea, pe toate străzile, și fiecare te îmbrobodeste că-ți oferă cele mai mari avantaje. Smecherii cu miile!

Sar sînt mîna-n mîna cu guvernul, ele îl mituiesc cu bani iar guvernul le recompensează prin legi: cine n-are asigurare pentru mașină este amendat de poliție, posibil chiar închis...

Să vezi ce sedii natioase au!

La Kempton-Donaghy Insurance am plătit și eu 200\$ asigurare la mașină. În ce condiții:

- dacă fac un accident, și e vina mea, asigurarea plătește reparația mașinii celui lovit; (deci pe-a mea: mă interesează)
- dacă celălalt este vinovatul, asigurarea lui achită reparația mașinii mele.

-02.10.90

(51)

-Numai să dai cu mașina peste unul, și să-l omori, pierzi examenul, mă încurajează Topoleanu.

Te bagă pe o straduță mea cinci minute... ia o la stînga, ia o la dreapta... gata! Nu-i severitatea din România. Aici carnetul de conducere ține loc de buletin de identitate.

400 de prisoari expediate în puțin mai mult de 6 luni de cînd am pîsit pe continentul american.

-Eu sînt trecut în Who's Who in the West, manuntă Chuck, specialist în computere. Pe tine nu te-am

văzut în nici un Who's Who, în ciuda publicațiilor tale.

-Eu sînt trecut în Who'sn't Who in the World !!

Natalia lucrează cu o jumătate de normă la "Tolstoy". Se ocupă dere-fugiatiți plavi.

Sivortata. Are un băiețel.

-Al cui e copilul? întreb pe Nicoră.

-Nu știu. A venit cu el din Rusia.

Natalia este blondă și frumoasă, cu miste ochi albaștri clari, vorbește englezeste cu un accent nostim. Se cunoaște de la o postă, după cum deschide gura, că e ruseaică.

Mi-amintesc privirea răutăcioasă a bărbatului care, într-o zi, o scotea pe ușa "Tolstoy-ului".

-Pasli! Pasli!

Pentru atribuirea unui International Standard Book Number la o carte, Compania R.R. Bowker pretinde 100\$.

Americanii - și răi de bani, domnule. Să le plătești pentru dracu, pentru lacu... te miri de atâtea născociri!

Dar, ce, dacă public cărțile fără acest număr, tușesc?!

M-am împrietenit cu J.T. luăm masa împreună la Cafetaria, facem schimburi de ziare românești. J.T. este căsătorit cu o irlandeză, și are un băiețel de 16 luni, pe care se căznote să-l învețe

și românește.

Specialist de înaltă calificare (52) în computere, cu gradul M.D. recunoscut, trimis în Anglia pentru contracte speciale cu întreprinderi bucureștene, a defectat acolo.

A lucrat atît în Anglia cit și în SUA (lingă Chicago) dar, din cauză că era român, nu a putut avansa în ierarhia firmelor respective. Și le-a spus în față...

Ultima oară, rugărat, și-a dat demisia! Incadrat la Honeywell, ca subcontractor, printre o agentie de plasare, și plătit de trei ori mai bine ca mine! Peste 30\$/h.

Conversînd și acasă tot în engleză, mai amestecă cuvintele:

-Nu pot să mă complaint... Așadar, impresii ale unui inginer român exilat:

-aceeași mincătorie și în Vest ca și-n Est pentru ocuparea unui post

-și aici funcționează pilele, relațiile, intervențiile... la mai al dracu!

- inginerii americani îi privesc cu zeflemeală pe inginerii români [desi scoala românească, foarte exigentă și serioasă, este superioară celor din Vest];

la propoz, mi-am amintit și eu conversațiile cu Brent, coleg de muncă, student în ultimul an la computere:

- Ia pune-mi, l-am abordat, ce înveți tu la matematică?

- Să adun două matrice.

- Hâ! Păi asta la noi se învăța în clasa a unsprezecea de liceu!...

„Dar, dacă-i scuturi nitel, îi iei la loabe mărunte...”, se răcorea J.T. către mine.

Într-adevăr, tehnica avansată i-a mătăsat puturoși (atât fizic — și cel mai rășac are mașină, cât și intelectual: gîndesc mai puțin). Ca atare, obezitatea și incultura lor au devenit proverbiale!

- apoi, despre răceala americană: nu poți să ieși la o ca-

fea să vorbești cu un prieten... etc. (53)

- Atenție, încheie J.T., să nu-ți bagi în cir cu mexicanii. Astia au pistoale, se ocupă cu traficul de droguri. O-ncurci ermetic!

Discutam în românește, tare, bucuroși că nu ne înțelege nimeni:

- Uite asta ce bulane are!

- Si-aia ce mamele!

• Dar femeile stăteau la masă. Lîngă noi, ne priveau, și nu știu de ce rîdem!

În weekendul următor, nu mai vreau să muncesc. Vreau să dorm.

3 luni de muncă zilnică (ori zilnică?). Se cunosc.

Oboșit fizic și intelectual. Dar înghețat material.

Lui Gică Moldoveanu i-a venit idee să ramburseze contravaloarea food stamps-urilor pe două luni (198\$).

- Nici de al dracu nu le plăte!

se jura Gică. Ni le-au dat ca
pă ni le-ia?!
Dar legile - în America sînt du-
re, nu mai e joaca din Româ-
nia: uite ciosara, ba nu e
ciosară, e valrie! Te urmăres-
te FBIul pe un' te-ai duce!
Prin acel social security num-
ber, fără de care nu te anga-
jează nici o companie (ar fi
contra legii), se înregistrează
electronic, pe computere, în-
treaga populație a Statelor Uni-
te. Nu poți să faci o mis-
care! Ce, supravegherea comu-
nistă era fleac!

Violeta s-a întors din România.
^{Obținuse} viza pe trei luni, dar nu a
rezistat decît două. Era făcută
foe, neadaptată în America
dar nici în România nemaipe-
tîndu-se re-integra. La 14 ani
a emigrat (cu părintii) în SUA.
Comenta nemulțumită că lu-
mea este înrăită, bosumflată,
toti cu iliescu, magazinele goa-
le, și ura localnicilor față
de comratii lor emigrați...

(59)

Tremur de teamă la slujbă cînd
nu-mi iese cîte o lucrare. Ma-
runcă astia afară, îmi dau cu
piciorul! Ca lui Domnord.
Teri și astăzi am lucrat în gol!
Și cu toată bunăvoința mea,
n-am reușit să depănez pro-
gramul cerut.
Mereu stau în tensi-
une, pînă am problema rezol-
vată.

A devenit o plăcere pe mine să pri-
mesc scrisorile de la Jean și
Marie-Hélène din Istanbul. Am in-
tiri ale unor serate dulci
petrecute împreună. Mustăcesc
înainte de a rupe plicul, apoi
eclate de rîre, vorba lor:

"Cher Maître Florentin

Ton dernier épisode des aventures
florentinesques en Amériques
(Nord et Sud) ne semblait pas
être très gai. Les temps ont-ils
changés avec les saisons?
Au moins, vous devez avoir beau
temps en Arizona, l'air y est très
sec, n'est-ce pas, ce qui fait

beaucoup de bien aux rhuma-
tismes.

Quant à la culture, il y a bi-
en sur celle des cactus...

[...] il y a des cons partout. Et je
vois pas pourquoi il y en aurait
moins en Amérique.

[...] Ce qui change, d'après moi, c'est
les vêtements des gens et leurs
surfaces.

Sur ces envolées philosophiques,
je vais me laver les dents."

(Jean)

"Cher Révérend Anti Communiste

Assis sur un cactus Capitaliste

Mon Cher... croyais-tu que le Lieh-
Libre Imperialiste allait t'ouvrir
les voies du Paradis... Terrestre? Eh
oui, c'est la plus grosse bêtise que
croient dur comme fer même des
gens pas trop bêtes comme Toi!
Quant on disait à Sa Majesté Sma-
randache que la Douce France se-
rait plus bienveillant pour ses
beaux yeux, il faisait le fier en
nous regardant de haut.

"L'Amérique, l'Amérique je veux

l'avoir et je l'aurai!"

L'Amérique, l'Amérique si c'est

un rêve je le saurai!

(...)

j'en reviendrai coursu d'Or et
brodé d'Argent

Ou sans un sou mais plus riche
qu'avant de...

... L'Amérique"

(Chanson de Jo Dassin)

Ici ma chanson de tous les jours,
c'est de ré-réjeter aux Migrants
que les pays qui les font rêver
aujourd'hui ne sont pas l'Eldorado.
Mais tant qu'ils n'ont pas vu, ils
ne croient pas.

Maître Floflo, rappelez-vous des
douces rives du Bosphore, de la Corne
d'Or sous le soleil, du quartier Ga-
lata...

[...]

Alors, finalement, le petit village où
Florentin un beau matin ensoleillé
avait vu le jour là-bas en Rouma-
nie, n'était-ce pas le meilleur?
Ah, mais c'est là bas qu'il y a-
vait des problèmes..."

(Marie-Hélène)

-03.10.90

Traducători din română și poloneză solicitați pentru noii angajați la Honeywell.

Mă ofer imediat, mai mult din curiozitate.

Romulus Kusan a văzut America, dar

ca turist, din afară, având acest privilegiu într-un moment când obținerea unui pasaport românesc era aproape imposibilă pentru cetățeanul de rând. Și-a scris despre "ogarul cenusiu".

Dar n-a trăit-o din interior, și mai ales ca un emigrant care vine aici fără să cunoască pe nimeni!

Pentru el a fost o sărbătoare (să te plimbi pe banii altora!), pentru noi o sudoare. Și pe urmă... timpul de așteptare... în lagăr, 19 luni... a durat traversarea Atlanticului.

Ca emigrant: plătit bine,
ca american: plătit prost.

Cei care lucrăm overtime "mulgem" compania de bani!

(56)

Octombrie, și temperatura se ridică peste 30°C. Iar asta se numește în desert "răcoare", ori good time!

-04.10.90

Încep să mă depășesc lucrările la servicii! Din ce în ce mai greu.

Și munca de cercetare în software nu-mi place. Doar că e plătită mai bine ca în învățământ. Și apoi: n-am înțeles, n-am găsit ceva mai bun. Fata de ceilalți amărâți... sînt print!

Chuck mi-aduce o cutie, iar înăuntrul o scrisoare în word perfect.

Sfaturi cum să mă port cu americanii (probabil din cauza că nu prea țin cont de reguli!).

Și-mi explică atît de amănunțit, ca la un copil mic: să mă frec cu săpun, după-ăia să mă limpezesc, să fac gargară zilnic, în fiecare zi să-mbrac altă cămașă să mă ștearg pe alt prosop să mă piepten, iar de fiecare

data după ce mâine să iau
în gură o bomboană de mentă
ca să nu-mi miroase gura...
În cutie: o grămadă de sam-
pane, coloni, perii, paste...

- Când o să-ți vină familia
vom face o sărbătoare!

Chuck mi-a vizitat apartamen-
tul [gol-golul! ... (apartamen-
tul, nu Chuck)]. A zis că face o

listă și colectează de la
toți lucrurile pentru mine.

- Să nu cumperi nimic, îți
dăm noi! For free! Așa e un
obicei american cu noii veniți.

Chuck e mormon, are opt copii.

- Citi ani au [] fiii tăi?

- Nouă ani, și doi, răspund.

- Dar soția, ce talie are?

- Putin mai scundă decât Caryl.

- Ahă!

Zic:

- Domnule, dar mi-e rușine... Să
primesc așa, de română...

Și-n zilele următoare au început
să curgă:

• Dan [repronunță Den], și nu este

român]: cinci cămăși pe umerase (57)
• Ed: o canopea, pe care a trans-
portat-o cu truckul său, nou-mout
Etc.

Chuck a mers mai departe, la femei,
să facă o listă cu toate pentru
nevastă-mea...

și pe la familiile cu copii, pentru
Mikai și Bebita...

• Dacă n-ai avea familie! Ce simplu ar
fi! Aș pleca vagabond din oraș în o-
raș, din stat în stat... să văd
toată America asta. Sau lumea...

Muncind ici un pic, colo un pic...

Mi-ai cumpăra un trailer: să dorm în
el, să gătesc în el...

Sînt complet în afara lumii! Nu mai
stiu ce se întîmplă. Historia mi-a lăsat
înainte.

- Trăim vremuri bune, m-amunță
Ed. Germania s-a unit. Estul se eli-
berează. Cine ar fi crezut în urmă
cu 2-3 ani?

- Vremuri bune, îndrăg... Truckul...!
Nu citesc ziare (limba! timpul!
banii!). Nu ascult la radio decât
muzică. Nu primesc la televiziune.

Politica oricării companii în SUA:

nu ai voie să dezvălui, ca angajat, nimănui salariul cu care ești plătit. În caz contrar ești penalizat. Salariu primit se cere în plicuri închise. Legi drastice asupra alcoolului: dacă poliția te prinde cu o cutie ori sticlă goală de bere în mașină îți dă ticketul pe loc [penalizare scrisă].

O statistică sexuală americană arată că: bărbații în procent de 60% își înseală nevestele, iar femeile numai 40%.

Fetele nu s'au virgine la măriții (doar rare excepții).

It's impolite to laugh hysterically when someone says "I love you". Women pretend they've had orgasms, men pretend they've had sex.

Mi se recunoaște nonvaloarea, de aceea n-am succes nicăieri.

B., care este cehoslovac după bunicii dinșpre tată, îmi prezintă

pe Alex, un rus-evreu-estonian cu nume de neamț. (58)

- Stii nemteste? îl abordez.

- Aoleo! chicoteste tiul.

- N-ai fi crezut niciodată că ești din URSS.

Născut în Leningrad, inginer, de unsprezece ani în SUA, dar nedaptat. Îmi vorbește despre necazurile avute în Rusia comunistă cum a renunțat la cetățenia sovietică...

Deși cetățean american (după șase ani!), nefiind născut în Statele Unite, nu a putut lucra în domenii militare, cercetări aerospațiale.

În Seattle există cluburi și restaurante românești.

Nevasta lui Gordon, care este italiancă, deschizând cartea de telefoane la cuvântul romanian a găsit Phoenix: "Romanian Pentecostal Church".

Mă consider scriitor american de limbă... română! Ori franceză! (Hahahaha, rîd și curcile!!)

Pe reări, [redacted] în complexul meu
sărăcăcios, îmbrăcat de [redacted] mexi-
cani [redacted] dar și americani din
jatura de jos a societății, dis-
cutând seara (ce frumos e se-
ra în deșert!... un aer moale te
împresură... s-a dus rădă-
rea din miezul zile... luminile
firmelor și cerul se contopesc...),
desigur se reări încercăm să le-
găm [redacted] acest dialog internați-
onal care să ne apropie.

Eu încerc să mai fur câte-un cu-
vânt în maniolă de la Pancho,
José, Ana Maria, Eva. Mexicanii
nu sînt perversi engleza, grilej pen-
tru mine de-a le [redacted] în lim-
bă.

Ana Maria zice că-i place de mi-
ne, [redacted] iar după-aiă că-i place
mai mult de marina mea
(într-adevăr: curată se dinafa-
ră, însă motorul...).

Ana Maria zice că-i place de mine
acum: după ce-au călărit o
totu mexicanii!

Corina [redacted] ambele limbi; că-
pătorită cu un maniol, dar di-
vortată. Copiii lor sînt bruneti
ca el, și vorbesc engleza ca ea.

Si deodată, [redacted] ca al
nărod, brusc, [redacted] mă adresez (59)
[redacted] indirect fetei:

-Daa? Atunci are curaj să mă
juge? (!)

Ceilalti încremenesc, rîd, ezită.
Fata se tînsinează și fuge în casă.
Ana Maria urea să se mărite, dar
[redacted] nu găsește partener.

Situație tragică a juristului S., lu-
crînd o jumătate de normă
(= 20 ore pe săptămînă) la Fry's
ca "băgător în jungi" (bagger),
cu 3,80 \$ pe oră, salariul mi-
nim în Arizona.

[redacted] - Asta e, domnul Smaran-
dache mi s-a adresat cîndva, mun-
că multă bani puțin!

Emigrat din septembrie '89, în
jur la cincizeci de ani, cu pînă
cărunt, [redacted] recent [redacted] i-au
rosit din țara nevastă și copii
(destul de mici pentru etatea lui).

-Nu vreau să am legătură cu nici
un român, că sînt răi, m-a răs-
pus cînd îl rugasem să împrumute
celorlalti confrati ziarul ce [redacted] și
[redacted] tocmai i-l înmînasem.

Pentru că n-a vrut să-și plătească ze ultimele două luni chiria, trecea ze lângă proprietăreașă fără să întoarcă măcar capul...

- Domnul S., nu veniți să stăm-nitel de vorbă?...

Pentru că n-a vrut să-și plătească ze ultimele două luni chiria, politia l-a mutat forțat la shellder, în sudul găyer al Phoenixului, acolo unde dorm cei fără casă, fără masă (homeless), rusinea orașului. Și strânge ze tot acolo politia, îi bagă în dormitoare lungi, separând femeile de bărbați, și le dă mincare la cazan. (Un fel de "comunism" pentru săraci.) Găsind că e unu somnolind zeste

noapte într-un gar, dacă vreun politist îl ia la zor, civilul se războiește:

- Ce ai cu mine? Vreau să fiu liber!

(Libertate în exces...)
(luată)

Am umplut pământul în stînga și-n dreapta că sînt român. Toti mă arată cu degetul: către mexicani mă laud:

- Yo sono romano!, nici nu știu dacă e corect în spaniolă ori în italiană, probabil în nici una!!

Dar ei, binevoitori, mă înțeleg, și încuviințează din cap:

- Si.

Nicoară, lucrînd cu atîția refugiați, a avut de furcă, nu glumă!

Îmi povestește despre doamna D., care a lesinat în contact cu brută realitate americană (ne aștepta la confort: cine știe... mașină, telefon, apartament... servite ze tăvă...), gofite, doamna D., pentru dumneavoastră de cînd au fost pregătite "...).

Au inviat-o cu oțet rece, în cabinetul directorului de la "Tolstoy".

Trăise doamna în București, și avea anumite aere... de cucăna mare... Și anumite pretenții...

Politica Companiei de Telefoane pentru a-și atrage noi clienți: lasă cărți de telefoane gratuite la ușile locatarilor... parca să-i îmbie. Teri, cînd am ieșit să duc gunoierul,

am găsit și eu pe prag una, mai ră-mă-mădic în ea.

Stîndu-mă novice în SUA, diverse tipuri (și tipese) îmi propun diverse afaceri (și businessuri) — în defavoarea mea, bineînțeles (deci pentru profitul lor). Acum o săptămînă a venit la mine Nancy, o femeie cu picioare lungi.

— Ed mi-a adus-o pe ea.

Și pe cît era de bogată (bărbat — sau doctor), tot nu se satura!

Îmi explica mie pe hîrtie, ca la un papă-lapte, cum se înmulțesc banii de la o zi la alta, că eu să mai cooptez alți trei, iar fiecare să coopteze la rîndul lor alți trei etc., ca un ciorchine, pentru că în final punctele de la totii se adună la mine.

— Lasă-te tanti de baliverne răbufnesc, la orele serii. Astăzi teorii.

Că, totuși, pentru a intra în această afacere ră-i dau mai întîi o sută de dolari.

— Hîi, dar ti-ai găsit prostul! Femeia se informase despre mine (de la Ed): că mă dor dinții, că

familia mi-e-n țară, c-as dori să-mi cumpăr un computer... (61)

Î-am răspuns cu tupeu, revoltat, numai că n-am dat-o pe ură a-fară (de rusinea bunului coleg).

— Că noi vrem să v-ajutăm, mă vrăjea tipa, să vă acordăm siguranță (safety) pentru întreaga familie...

— Dar de ce o atac frontal că nici nu mă cunoașteți!

— Vai, ce cinic e, dragă! S-a adresat lui Ed.

— Ce va găsit, așa, mila de mine, pau de banii mei? Răspunde chiar.

M-am fript odată cu ciorba ("All States Mailer"), acum suflu și m-iaurt.

Tipa și-a luat poze și a plecat.

— Ceea ce am apreciat mai mult la ea, în amuzul lui Ed, erau picioarele. Din păcate, ele aparțineau altuia...!

-05.10.90

Întotdeauna când mă scuipă, ori se pregătește să, Mike S. bagă capul între urechi, lungeste zăvilisoarele, și asteaptă nemiscat ca un iepure în tufiș. Percepe imediat că se forțează să mă înțeleagă, să cu-leagă sunetele mele, în special acele ă și o pe care le pro-mont, când z, când d, respectiv s. Cu alte cuvinte: își ascute timpanele — ca lujul din go-veste. Și mie îmi este ciudă că am accentul atât de brut — fără să mai pun la socoteală greșelile repe-tate. Doar îl văd cum se în-tunecă la față;

-Sorry?

Si atunci eu reformulez propozitia în alt mod.

- Am venit să te ajut.

- Din păcate, îngăim, mă descurc singur(!)...

L-am poreclit Big Mike, cât e el de voluminos și molcom. Ed râde. Mike se supără. Mie-mi place când se supără, pentru că e nostim.

(62)

Ai un post de milisane, tu, e-migrantule!

Locuiesc într-un complex declarat.

Daryl se exprimă că desfă-por o activitate foarte bună (am predat multe lucrări înainte de termen).

Se va interesa de trecerea mea în poziția de software en-gineer, ceea ce ar însemna o creștere pe verticală a salariu-lui. (În jur de 18 \$/h ?)

S-alege praful de țară aia... gleacă totuși... sără totuși în toate părțile! România! A înăguit pe mîna unor me-mernici...

Ce viteză bagă pe străzi, nebunii! Ca vizelia zburau pe lângă mine. Și eu cu losoroaga mea de bicicletă! Scri-ța - scîrta lipit de marginea asfaltului.

-06.10.90

Mexicanii în Statele Unite sînt ca turcii în Germania : salabori.

Cel mai bine mă simt atunci
cînd sînt singur, cu mine în-
sumi, în fața caietului de scris.

Periodic se efectuează teste de dro-
guri în rîndul lucrătorilor. Cei
deziștati sînt dați afară.

Vijay a fost trimis de tatăl său,
din India, să studieze în SUA.
Și a rămas aici! Acum are cetă-
țenie americană, și-a adus și
familia...

Dan încearcă să-mi regleze bu-
jiile la mașină (tune up). Nici
n-am condus de cîteva ori, și sa
stricat!

- Asa e cînd ^{iei} un lucru
vechi! conchide Dan. Ai mai dat
și treispe sute... Cel care o vinde
are un motiv.

Dar bujiile de la magazin nu
se potrivesc, culmea! Întoarce-te
să ceri banii 'napoi!

Supărat Dan:

- Tu știi cîți pistari (lucks)
luam eu dacă lucrez?! Și din cau-
za boului de funcționar de la

Auto Parts...! S-o lăsăm pe (63)

^{mîine}
~~se facea~~
Dan ~~se facea~~ nervos cu picioarele,
o mîină cu paharul de cola o
ține pe volan, iar cu cealaltă
~~doagă~~ ^{doagă} floricelă de porumb. E
stilul lor: să mănînce ori să bea
(de obicei cafea, răcoritoare), și în
acelasi timp să desfășoare
altă activitate (să conducă mași-
na, să implementeze pro-
grame pe calculator, etc.).
Dan este însorît la doctorat.

- Mersi, Ed, pentru canapea în sic
cu întîrziere.
Vorba 'cea: te invită astăzi
la dîneu, îmbruci bine, și-
i mulțumesci pește o săptămîină!

V. îmi sugerează să cumpăr un
computer... gratuit!

Într-un trimestru de muncă
asiduă în America am încasat
lunar 1880\$. Excelent! (Geocam-
data!!).

Simt o dorință-n — inima
să-mi îmbunătățesc cunoștin-
țele de informatică, să învăț
noi limbaje ("C", "ADA", chiar a-
samblare, freelance, wordper-
fect), să fiu capabil să lucrez
cu workstation, PC, să-mi a-
jung colegii americani din ur-
mă. Merită efortul, fiindcă se
plătește — considerabil!
Am deprins, pînă-n prezent,
PASCAL, LSE, și anumite tipuri
de — lucrări pe care le exe-
cut: DDD, CUT TEST, MFT. Dar,
mai sînt atîtea - n fata mea!...

Sceneta mea la Cactus Theatre
Company a fost privită cu co-
rită curiozitate, cu deosebită
nedumerire, ca o joacă a unui
— om bătrîn și bolnav. Am
observat cum unii beleau ochii,
zîmbind, alți spectatori — în-
cruntau gîurile:

- Pe ce dracu am dat dolarii
în seara asta? (!)
Noroc cu piesutele celorlalte, în

tr-un neorealism american
(cafaceri, bani, pistoale, și sex). (64)
— În pauza dintre "Străin
de cauză" și "Femeie cu zina",

— un bătrîn (ziarist?) s-a apropiat de
mine și m-a întrebat:

- Ce-ai vrut să spui prin "Străinul
dumitale?"

- Nu știu, mă bilbui.

- Păi, dacă nici d-ta nu știu,
cine atunci vrei să știe?

- Poate criticii literari!"

Mi-a mulțumit, strîmbînd din nas,
și a plecat să-l feliciteze pe Redmann.
În hol, la bar, serveau fete din a-
lea, la douăzeci de ani, cu fuste
scurte, stăteau bărbații cu limbi-
le scoase după ele.

La o masă, în mijloc, — cred

— că niște bărboși erau revol-
tați — contra scheciului meu, și
atunci mi-a părut rău că nu pot
sorbi nuantele limbii engleze să
— cîntăresc exact —
discută. — ceea ce se

- 07.10.90

Asta-i stilul meu: îmi fac greu prietenii, și-i pierd ușor! (Doar o vorbă atunci când nu trebuie...)

Mexicanii... Mi-e teamă că or să-mi fure mașina... M-au întrebat azi dacă nu vreau să o vând, iar eu abia am cumpărat-o! Se uitau cu gînt la mașină, și cu ură la mine! Să mă strivească, nu alta, un tip țigănos cu gloți pe față și nezălat, părul lăios.

O să mă mut din mahala! Eu muncesc de dimineată pînă seara, și-n sărbători, iar ei bat mîdanele și stau cu burta tolnită la soare...

Am glectat, spunîndu-le

No comprende... No comprende..., ca să mă lase-n pace.

Va trebui să mă port mai distant cu ei, prea și-au luat coarnele - n cap. Întrebarea pe jure: cum o să-mi cresc eu copiii în mediul acesta??

Dan mi-a schimbat cele sare buji la motor. Am învățat și eu. Dar trebuie să-mi cumpăr scule.

Din nou am condus, cu Dan în dreapta mea. Și-n viteză! Îmi cam place! Pînă la 50 de mile pe oră,

licărea asfaltul, dar mă țineam
dîrz.

(65)

- 09.10.90

Surpriză care mă face să rîd, mi s-aș fi fost publicat într-o revistă românească, deși emigrat (s-a dus vremea lui Dracula Vodă!), ci fiindcă în dreptul numelui meu s-a tipărit și "SUA"! [„Test/Admitere în Facultate”, 2/1990, Craiova]

Tocmai orașul care m-a denigrat!

Chuck mă duce la frizerie, apoi la McDonald unde servim prînzul.

Invitatul lui.

Încep să mă rîsfete colegii de muncă: îmi fac toate voile.

Chuck pregătește o festivitate în cinstea venirii familiei mele. Ce surpriză pe Ely și Mihai! (Așa-i provin). Vom primi cadouri și bani! M-au întrebat de ce am nevoie. O masă, o lampă, și două zaturi, îndrăznesc.

Înțeleg că se face șeta prin Departamentul 5750. Pentru această shower party. Eu va trebui să rostesc un toast (în engleză) despre

fuga mea de dictatură, și peripe-
țiile de [redacted] campist și emigrant.

Românii în exil: te ajută când
ești mai rău ca ei, și te sapă când
ești mai bine!

Certat cu D-na Flory și Petrică la
telefon.

[Cred că să le scap buza de neceaz
auzind că mi s-ar mări [redacted] din nou
salarul!]

La început nu le-am dat dreptate

Apoi le-am dat dreptate

Apoi nu le-am dat dreptate

D-na Flory mă [redacted] întreba că n-am
fost acasă când [redacted]

- Dar nu m-a contactat Petrică.

- Ba te-a anunțat, mă apar.

- Ba nu m-a anunțat!

Etc.

Tar eu o bănuiam că [redacted] - mi [redacted] reține
scrisorile sosite pe [redacted] vechea adresă
(Turney).

Răsare soarele, plec la lucru.

Scapătă soarele, vin de la lucru.

(Goana după aurul...verde!)

Lotzi zice că nu s-ar însura eu o a-
mericancă să le vadă că fac coa-

dă în fata lui!

Lotzi ^{caută} să-și aducă nevastă din
Ungaria.

Lotzi are nevastă și-n România dar,
de doi ani jumate de când e plecat,

[redacted] l-a schimbat fata de [redacted]
și sa uit și ei.

- Nu mai îmi trebuie mie acum, chiar
dacă [redacted] - ar vrea ea să vină! vorbes-
te cu of Lotzi.

Am devenit ocupat [redacted] până peste
cap! Îmi notez în caiet programul
pentru zilele următoare, atât de amăn-
unțit - am ^{ajuns} uituc, me-
reu cu alte treburi - până când
și "tăiat unghiile" ^{ore} seara, ^{ore} cum-
"parat pîne" ... (Ar mai lipsi "să a-
daug și "dus la vecu"!...)

- 11.10.90

E trei noaptea. Nu mai pot să dorm. Com-
pletez jurnalul - care a devenit un
calvar. Mă răsucesc în somn.

Vecinii de la 210, pe care, nici nu-i ca-
nose, au un măgădan de ciine pe
care-l țin închis în apartament.

[redacted] Stă părăcul numai în fereastră

cu botul, iar cînd rămîne singur
schelălăie de te apucă mila, dese
răcnetele lui seamănă cu ale
unui lup la stîna, noaptea, pe
viscol...
Stăzînii l-au cumpărat de bibelou,
și-l îngrijesc, n-am ce zice, [redacted]
e doar petul lor, dar l-au trans-
format pe bietul [redacted] ^{animal} într-o cir-
yă! Cred că, lăsat afară, ar muri
de foame! Nu mai e în stare
să se descurce singur.

[redacted] Există cîini de rasă foarte
scumpi, cit o mașină... [redacted]
[redacted] Bulldogi... [redacted] Sobermanni...

Mai rău cu Țișescu decît pe vremea lui
Dracula! Greve înlăntuite. Hoții nu
mai au nici o frică. Bîsnîta în floa-
re. Anarhie...
Și din nou securitate și comunisti!

I-am scris lui C.M. Popa:
„Eu nu v-am uitat. Dar dvs.?” (!)

[redacted]
[redacted]
Țerirea de sub control [redacted] guverne-
mental a [redacted] facilitat crea-
rea unui zăienjenis de instituții
și asociații fantomă. Îți aleg

cite-a denumire compoartă [redacted] (67)
„Organizația Internațională...”
etc.), și se ascund sub adresa
unui P.O. Box (prinde orbul,
poate-i ochii!), [redacted]

[redacted] etalînd
activități impresionante (desigur,
fictive!).

Nu s rare cazurile cînd aceste or-
ganisme „internationale” pot să
numere... [redacted] un singur om =
inițiatorul! Tar un necunosător
să exclame:

— Ia uite, bă, ce organizație mare!
Caprinde membri din toată lumea!
În aceeași (im)postură se află și a-
cademiile, cenacurile, adunările
etc. exilaților români, răsfireți pe
toată suprafața globului.

- 12.10.90

[redacted] SUA e cea mai capitalistă țară
din lume! Guvernul, federal, ori pentru
fiecare stat în parte, nu [redacted]
cetățeanului de rînd siguranța zi-
lei de mîine, precum în Suedia
sau Olanda.

Aici, cel mai puternic îl strîvește pe
cel slab.

Sînt destui americani care urăsc America: ard steagul Statelor Unite, scuipă pe el, și-l calcă-n picioare!

S-a încercat decretarea unor legi care să-i pedesească pe nemulțumiți, ceea ce ar fi însemnat o încălcare a drepturilor de exprimare ale omului, dar s-a revenit, considerîndu-se anticonstituțional.

Cutia postală mi se umple zilnic cu tot felul de ~~glicuri~~ glicuri, cu reclame, în care mi se ~~propune~~ propune: să cumpăr, să m-abonez, să investesc bani în nu știu ce afaceri, să mă-mă-mare...
Le arunc la cos fără să le deschid!

M.R., de la A320, mă interpelează pe culoar:

- Tu ești matematicianul disident care publică lucrări, iar guvernul român nu te agreea?

- Da.

- Felicitări!
(De unde o fi aflat?)

Niste ambalaje luxoase, mă miram că prostul... ce brînatate o fi'nă-ntre... Cînd colo: suc de mere!

La noi venea în borcane, ~~pe~~ pe la magazinele rătăciți, și mi-era pîrbă de el! (68)

În SUA, ambalajul valorează mai mult decît produsul, făcînd parte din reclamă!

Peste 200.000 de indieni bătînași ținuți în rezervatule din Arizona, pe terenurile cele mai proaste, unde nu crește decît „piatră seacă”.

Americanii motivează că „pieile roșii” nu vor să muncească. Însă guvernul are o anumită responsabilitate față de ei, fiindcă le-a luat pămînturile.

Ce nume hibrid, franco-româno-flamand: Christine Dumitriu Van Saanen, poetesă („Prière pour la Roumanie”, în „Art et Poésie de Touraine”)!

Miram cumpărat o mașină nouă pe dinafară

și veche pe dinăuntru.

ieri îmi murise motorul. Mă speria-rem: cîți bani să mai bag în ea?

- 13 octombrie 1990

- Ești superstitios? mă întrează Ni-coară.

- Nu.

- Hai să dai examenul de po-
fer. Azi e-n treisprezece.

- Gata, v-ai făcut testamentul?
Vă suiți cu mine la volan!

Aurelia, desi' în noapte, vrea să-și
pună centura. Când coboară, răsu-
flă usurată:

- Am măgat!

Ride [redacted] taică-mu.

Parcarea paralelă mi-a ieșit din
prima încercare, desi' când exersa-
sem cu Nicoară nu reusisem. Așoi
cîteva minute pe niște străduțe la-
terale. O formalitate!

În termen de două luni voi primi
prin poștă permisul de conducere
(driver licence), actul meu de i-
dentitate în SUA.

De acum înainte nu mai sînt
sigur pe viață. Atîtea accidente
de circulație! Statele Unite pierd
pe zi forță umană mai mult de-
cît într-un război. Dacă stă-
team eu cuminte, în patul meu,
și nu mă aventuram prin lume,
nu mai trăiam cu frică. De fi-
ecare dată, cînd mă urc la vo-
lan, am o strîngere de inimă...
„Poate peste-un ceas nu voi mai
fi...”

La 'napoierie conduc pînă [redacted] (69)
pe Northern Road.

- Asta e Smarandache, azi a luat
carnetul, mă recomandă Nicoară.

- Se cunoaște după cum parchează,
mă persiflează Nea Traian. Dem-
nu' Profesor din Istanbul, ironic,
dunga aia albă trebuia să vină
mai pe mijlocul mașinii!!

Lunea următoare, la servici, cînd
[redacted] m-am lăudat
către colegi („încă un pas spre
americanizare”), Dan a excla-
mat:

- Ai trecut examenul? A, nu, nu
trebuia... O să-ncurci circulația.
Iar Chuck:

- S-a aruncat la radio: feri-
ți-vă din călea lui Florentin!!

Hony, aterizat odată ca mine în
Phoenix, este operat la genunchi,
somer...

Multi români sînt dezamăgiți de
America, [redacted] se întorc
în țară cu buzela ruptă... Sătui
de acest paradis mincinos.
O familie de penticostali a plecat
să predice în România cuvîntul

lui Dumnezeu. Se crede că nu
va mai survola din nou Atlan-
ticul...

Trei dintre copiii lor au ră-
mas totuși în Arizona, descur-
cându-se cât de cât.

Bilciul Statului Arizona. Tine do-
uă săptămâni și mi-aminteste
de Europa, lume zestrită. Chi-
cote. Copii mofturi. Tineri de brăt.
Merg cu Nicșoră și familia sa. Puz-
derie de mașini pe străzi. N-avem
unde să parcam. Găsim un loc
pe niste alei mai îndepărtate.
Plătește Samy: 3\$ parcare. În-
trarea la bilci costă 5\$. Primum
înaintea porții două punți gra-
tuite cu dulciuri, pentru reclamă.

Mexicani cu dubite pline de copii
și pălării sombrero, largi cât o
banită pe cap, legate de gât,
rosesc grămada.

Ce par fi lucrur Mihai! Ce-ar
fi rărit în sus! Ce-ar fi comen-
tat... "Tati, tati, dar uite, ala..."
Ce-ar mai fi întrebat! Iar eu las
fi dădăcit, i-as fi explicat și
inventat tot felul de istorii...

Cite și mai cite drăcii ^{născoci-}
te ca să ia banii la oameni. (70)
Jocuri și jocuri.

Dar, comparat cu bilciul meu de
la Otetelis, se simte acea nuan-
ță de modernitate. Tiribombe.
Dulapuri. Călușei. Trenuleț.

-15.10.90

M-am boierit, domnule. Mă duc cu
mașina la servici, la doi pași
de casă.

Două minute fac, iar trei ca
să - încălzesc motorul. Luarea car-
netului înseamnă depășirea crizei de acomoda-
-16.10.90 re în societatea americană.

Efort intelectual deosebit la ser-
vici. Învață, învață mesee. Cunoș-
tințe care, probabil, în viitor nu-mi
vor trebui. - dacă nu mă aiez,
se informatică în continuare.

Am dormit douăsprezece ore:
de la 6 seara până a doua zi
dimineața la 6. Ca să mă refac.
Le-am spus eu (lui Ed, Tom, Ray):
după cîtiva ani de asemenea muncă,
o să ajung la casa de nebuni!

- A, nu-ți face probleme, alții au ajuns și mai devreme!

Nou emigrant fiind, sînt considerat minoritate în Statele U-nite.

Am simțit de cîteva ori că fuge mașina de sub mine, că nu o domin... Si-atunci, de fiecare dată cînd pun cheile în contact, mi se încrețeste pielea, mi se apucă o frică de moarte...

Asta-i viața: azi ești, mâine nu — de parcă n-ai fi fost niciodată...

-17.10.90

Pascal mă sfătuiește să nu în-
cerc din nou o aventură luînd-o spre Cana-
da, unde mi s-a aprobat înscri-
erea la doctorat, la Universită-
te de Sherbrooke, ci să-mi fac o
situație aici, să strîng niste
bani, să-mi primesc familia în
condiții omenești, să nu-mi
mai tirăsc nevastă și

copii pe drumuri.

(71)

-18.10.90

Așa frumos e dimineata, cînd ^{pornesc}
motorul, radioul începe să cînte, iar
forul meu alunecă pe asfalt
lin, în sunetele
muzicii... Imagini ca-n filme!
Îmi mîngîie inimioara.

-19.10.90

Ți se merge bine companiei noastre. Pri-
mim tricouri cadou: „Aéropostales”
- Honeywell - Sextant (Airbus in-
dustrie), invitați la petreceri
gratuite (pizza etc.).

Pentru un jachet cu cănti, expediat din
România, a plătit ochii mei: nici mai
mult, nici mai puțin, decît 1000 de lei!

-20.10.90

-Lucrez în America, dar nu sînt feri-
cit, conchid...

-Să nu rămîi cu impresia că a-
ceastă Companie „ți-e mamă”, cum
te face să crezi. Cum nu ești bun
sotul în cur! Și-asa te-au ete-
chetat: vezi că ai ecuson de
străin, dacă rămîi

după cinci jumătate, ori vii în weekend la slujbă, trebuie să ai escortă după tine. Oricând poți fi ars cu foc pe față, mă atentionează.

Pe când Dan, din contra:

- Ooo, ai început bine. Alții pentru 10\$ pe oră fac moarte de om!

Pizza Party. Sîntem strînși patru la o masă. David va pleca în Franța, reprezentant al firmei. Le ruze ni ^{te} ze ~~frantuzeste~~.

Si povestesc lui Caryl despre haremurile de femei avute de sultani turci pe vremuri.

- Dar de ce n-ar exista și haremuri de bărbați? se mofturează fata.

- Ai vrea, hai? o îmboldim noi! O să căutăm citiva amatori...

David zice că ~~lui~~ nu-i place a used girl!! [Expresie care se folosește de obicei pentru a used car!]

Hohote de ~~lui~~ rîs.

Caryl are un prieten negru, cu care se culcă, iar cînd vine pe la ea vecinii albi se uită strîmb.

(72)

Daryl nu concepe să fie angajat ca inginer, cel mult programator. (Las' că e bine, un motiv ca să glec, prea îmi irosesc timpul aici!)

Deși mi-e recunoscută diploma, sînt plătit mult sub limita localnicilor, fiindcă mi-am experiențat americană. (Acesta e un mod de folosire a emigrantilor ca mîna de lucru ieftină... Si mai sînt și altele!)

În stilul ei, ~~_____~~ mă pot aștepta ~~_____~~ să-mi spună „mîine nu mai vii”, cu același ton cu care mi-a apreciat ~~_____~~ lucrările de pînă acum.

(dovedindu-mă!)
Deși agresiv cu întrebările anti-americane, Chuck sîmi răspundea blînd. Pricina: uciderea celor nouăsprezece ~~_____~~ palestinieni în Israel.

- Fiindcă dădeau cu pietre în capul evreilor, sustine Chuck.

- Dar nu trebuia să-i omoare, să-i închidă.

- Nu, că ziarele americane relevă adevărul, și arabii erau vinovați.

- Ziarele americane mint și ele ca toate ziarele. Dacă ai citit presa irakiană, continui în mod opusar și relatat faptele. Adevărul este la mijloc, fiecare cu partea lui de minciună și de adevăr.

Sendoff Party. John și David pleacă în Franța, la Toulouse. Petrecerea de adio.

Fiecare complex de apartamente are camera sa de festivități. Care se închiriază la administrație. Al nostru se numește „Poarta Soarelui”.

Am mers cu mașina până pe Greenway, conduc foarte precaut, și cu teamă. Vrînd să dau o raită pe la „Bell Ford”, pentru gîsă auto, m-am trezit pe artera

în sens unic ce intra pe freeway. Pentru prima dată la volan cu peste 50 M.P.H. Lunecau roțile! Nu vedeam în față decît asfaltul

scăpărînd! Am ieșit după prima milă, pe Union Hills.

Sînt dezorientat în trafic, de multe ori nu știu cînd

po iau la stînga, și ca atare trebuie să ocoleșc pe străzi secundare, întortocheate. Sau, nu-mi dau seama dacă direcția în care mă deplăsez este nord ori sud, est ori vest. E chestiune de fracțiuni de secundă în care să decizi. Dacă m-ai schimbat linia la timp, nu mai poți întoarce, te duci ca bleaga înainte!

- Te-am învățat pînă m-am prostit și eu! îmi zice Gică, șofer de meserie în țară.

Am jucat un fel de biliard (pool table) cu bile numerotate de la 1 la 15, sau de la 1 la 9 (prescurtat), cu Bill în echipă: un tip cu pîlărie de cowboy. Joana avea un aparat care făcea zore la secundă.

Am văzut cum hîrtia fotografică se transforma sub ochii mei în imagine. Pe loc! Joana, secretara, mi-a dat-o să țin în palmă. M-am pozat cu Pascal și Corine, familia de francezi de la „Sextant”.

La plecare nu-mi mai găsesc mașina! O parcaseam la mama dra-

cu!

M-a suit Crig în Toyota sa de-
copotata si-am ~~colindat~~
pe toate aleile.

Gică nu mai lucră în fabrică,
a trecut la Compania "Taunus", bis-
nisul unui român, ca pofer pe
truck, ruta: Phoenix - Los Angeles.

Paul a terminat o școală de infor-
matică. În țară absolvișe ASEul.
Un an de zile a învățat la cir-
nati pe grătar în "McDonald", iar
nevasta-sa înșira mărgelile pe apă,
acasă, pentru 40-60\$ pe săptămână.

Aud că motorul îmi moare pe drum
deoarece nu e bine strâns un șurub
la carburator. Însă eu nu prea
le am ^{cu} mecanică. Mă pricep
ca ... mîta la calendar!

- Stii engleză?

- Eee..., oftează emigrantul, mă
descurc...

Vorba 'ceea: ~~treacă-meargă~~...

Multi mă sfătuiesc americani,
români - să-mi fac o rezervă
de bani în bancă, pentru zile
negre, fiindcă aici ușor îți pierzi

slujba, iar zîna apuci un alt
loc de muncă: să ai din ce roa-
de - ca poarecele pe pînă de
grîu. Mike, din zece ani, patru ia stat în
fund, acasă. (74)

Mi-ar face să trăiesc în România, dar
avînd confortul și libertățile din
America.

-22.10.90

Am muncit azi de m-au găsit toți
dracii!

M-amuică dese momente de reculegere...
Sînt un deșădăcinat, și se simte:
mă cutremur profund din adîncul
ființei mele. Cum să mă implantez în-
tr-un loc ~~ce~~ ce nu-mi aparține și
nu-i aparțin?

Am masină, am dolari în bancă. Ei
și? Pentru asta am emigrat?! Unde e
sufletul meu?

Mă-musc cu ideea că trimit niste me-
dicamente prăpăditilor acolo din Româ-
nia - singurul prilej de a mă ști
și eu folositor.

-23.10.90

Îl învăț pe Ed românește. Ne distrăm,
ne amuzăm. "Mă culc cu o fată"...
Apoi frantuzește "Je me couche avec une
fille" ... probleme care-l prăvălesc și tip,
proaspăt divorțat.

-24.10.90

Nicoară, când vine pe la mine, nu știu cu ce să-l servesc mai întâi. Până la cer îi sînt recunoscător!

Obosește la volan. Stau încordat ca un ghimpe. Mi-e frică la viteză este 40 mile pe oră. (Continui să evit freeway-ul!)

-25.10.90

Îmi scrie socrul Tata Lecu, la 73 de ani ai săi, împliniți: „Dragul nostru Florin” începe, și „Florine, per ca anul viitor să vii pentru prima dată pe aici, pe unde ai copilărit”, anunțându-mă că mama n-o să mă poată nicio dată vizita în America fiindcă nu poartă avionul.

Mai aflu și eu ce fac rudele, și parcă trăiesc alături de ele schimbările. Mama și tata mereu bolnavi de reumatism. Iar eu glesat. Lăsându-i în voia soartei...

Mexicanii se luptă pentru impunerea spaniolei ca a doua limbă oficială în Statul Arizona.

Puternice opoziții anglofone.

De ale lui Tata Lecu (folclor):
Ghicitori:

1) Ce iese din mine, este galben, și

fără miros? (gumă)

2) Ce are Adam înainte
Are Eva înapoi.

Iar Anita prin zăvoi

Are și înainte, și napoi!

(L. Teza 4) (4 orz. 17)

3) În dos o lingă,

Și m fătă o mîingă.

(Etișoto cu lingă și mîingă)

Femeia strică bărbatul.

Carul sau plugul strică drumul.

Apa strică vinul.

Ce nu se poate face în lume:

1) Pod peste mare.

2) Scară la cer.

Retetă pentru durerea de masele:

1) Măduvă de fier

2) Untură de pîianjen trîsnit.

3) Lăcrimă de muscă văduvă.

Ce surpriză la Bibliotecă Centrală din

Phoenix: cărți în 29 de limbi, printre care și română, latină...

Am numărat 59 exemplare pe două raftulețe: Ibrăileanu,

Ipărescu, Minulescu, Ion Marin

Sădoveanu, H. Pașadat-Bengescu, Breban,

volume politiste, traduceri.

Biblioteca primește donații, dar nu cum-

pără de la autori.

Într-un alt sector existau 4 dicționare englez-român (și reciproc) tipărite în SUA. Literatura românească au procurat-o din New York, necesară ca urmare a valului de trans. fugi români ce se stabileau în Phoenix acum câțiva ani.

O seboaică, blondă și micuță, bibliotecară, îmi incită curiozitatea.

- Eu m-am ocupat, se mîndrea, cunosc mulți români.

Însăntea mea, la înregistrarea cărților împrumutate (checking out) o familie de coreeni țineau în mîini cărți în limba lor.

Am văzut colecția de pietre a Societății Mineralogice din incinta bibliotecii.

Sar grozavă expoziția de fotografii: Western Still Lifes de Tom Norris. De fapt nici nu mi-am dat seama dacă e vorba de fotografii, desene, ori sculpturi (moderniste). Era un amalgam. Nu mai văzusem niciodată. Artă decorativă?

Poeme scrise, obiecte reale și poza lor formînd un tot. Desigur, vestul pâlbat.

Am completat un chestionar în

care artistul cerea inventarea unui titlu pentru una din creațiile sale. la care eu am scris ceva în genul: "1/*MPS120GUA~8:+"
A doua zi m-am jomenit cu un telefon la servici de la Tom Norris:

- Un asemenea titlu n-a mai dat nimeni! Ce-ati vrut să spuneti?

- Nimic și totul, zîmbesc. Poate un titlu cu rezonanță astronomică!

Am ieșit din bibliotecă înarmat cu manuale de programare în "C", "ADA" și "assembler language". O să mă smor cu ele, dar nu prea am timp.

- 26.10.90

- Ce-am făcut azi?

- Am trăit!

(Nimic creat. Nimic studiat.)

Americancele? Aăă, nu stau ăstea mîritate... situ-i cuu!

SUA e o țară de mai multe țări.

SUA e o țară de adunături!

- 27.10.90

Test of English as a Foreign Language
la Scottsdale Community College.
M-am sculat de la cinci. Dimineata
circulatia e mai degajata. Am
condus fara probleme.

Surpriza, caci mi s-a pre-
tins la inceput si un Test
of Writing English.

Un tip din fata mea, vazindu-mi
pasaportul turcesc, mi s-a adresat
pe turcesc. Venit din Istanbul,
doreste sa-si continue studiile
de Business pentru a
obține gradul de Master. Nu are in-
sa permis de lucru in America. Lo-
cuiește in cadrul comunitatii tur-
cesti din Phoenix (veo 300 persoa-
ne) care, se plinge, "nu mai stiu tur-
cesc, doar citava cuvinte ca tine".

In vitrina colegiului, la sectia por-
tiva, studenti pozati cu bote-n mina
(jucatori de golf).

... Pina or sa se suere americanii as-
tia, si or sa ma ia la rost ...
"ce tot te iei de viata noastra,
justiela" ...

La inapoare m-am oprit pe Cam-
bell, o raita pe la Tibi si Lotzi. Apoi
in vizita la Familia Topoleanu. Am

dinat imparateste!

- Viviene, bucatarie irlandeza? (77)

- As, exclama sotia lui John. Ea
intelege putin romanește.
Seara la biserica Romaneasca Ortodo-
xa "Sf. Ioan Botezatorul" (3749 W.
Behrend Dr., North Phoenix), vreo 40-50
din prima si a doua generatie.
(de romani)

Imprietenit cu Mariana si
Cornel, maramureseni. In tara: ea in-
vatatoare, el inginer. Aici: muncitori
amindoi, ea 7\$/h, el 10\$/h. Au
masina. Platesc rate la casa. Doi
copii.

Ma uit la ei cum danseaza, el batuta pe
picioar, ea munda, si-mi dau lacrimile:

"Ma, de ce au plecat romani astia
prin lume, s-au rarefiat, lasind tara
aia pustie pe mainile profitorilor si pa-
glicarilor?" M-am saturat de "patrioti",
cei care si-a nu sint! Doar
gura de ei ... tran-ca, tran-ca ...

Biserica a organizat un haloween
pentru intr-ajutorarea orfanilor
din Romania, abandonati in conditii i-
numare.

Curioasa biserica: de sarbatori reli-
gioase se tin slujbe, in alte zile se cin-
ta danseaza bea si maninca!

Să-mey ră mă mișc bine în engleză,
că le-arăt eu lor!'

-Credeam că te-au pus cel puțin di-
rector când te-am văzut în cubicul
tău,
glumeste Tozoleanu.

Săptămîna trecută din Montréal
mă telefonat profesorul Dan Forna-
de. Este una și aceeași persoană
cu Dan Román, cel care a rămas în
prisoare din Maroc. Mă propus
colaborarea la revista pe care
o va scoate în ianuarie '91. Dispu-
nînd de editură, și ținînd un curs
de engleză la o multime de ro-
mâni (circa 60 pe zi), are lega-
turi cu multe personalități
de ale noastre din exil. Mă soli-
cită să scriu articole
despre comunitatea
și mai ales
personalitățile românești din Arizona.

I send you, dear Artist T. Norris, a
piece of my personal diary where I
wrote about your exhibition. I send
it to you because it is writ-
ting in Romanian and you don't

understand!!

Congratulations for your talent!

(78)

-29.10.90

Mă așez prea repede.
Și mă sting prea ușor.

Nu trăim decît o dată, îmi scrie poetul
Paul Courget. Mai fă-ți pauză de la
citit și învățat.

-Cînd îți vine familia o să te
simți mai bine, mă bate pe umăr
Ed.

-Cînd îmi vine familia o să mă
simt mai rău, fiindcă o să le
port grija la tot.

Am călărit mașina asta! Sîmbătă:
60 de mile. Astăzi: 50.

În vizită la Michael Siegel. Îl
duc cu Fordul meu, nu fără
peripeții, în Scottsdale: o frînă
de-aia, bruscă, scîrbind roțile ca
filme! ... un zilon de pe drum, li-
mitînd sensurile, dat peste
cap!

Făcîndu-l pe colegul meu de muncă
să se impacienteze:

-Oh, Doamnă, unde e autobu-

zul meu să merg liniștit!

Am jucat șah cu computerul
său (softwarul de șah costa 40\$).
Mi-a arătat o simulare a zbo-
rului de avion (cum sînt antre-
nați zilotii în școală). Iar
cu scanner-ul: cum se
tizăresc grafice, și chiar manus-
crise.

-30.10.90

Tom Norris îmi telefonează, în ur-
ma scrisorii de ieri. Vrea să mă-n-
tîlnească.

Am lucrat 12 ore astăzi. O sa-
jung să dorm în birou!

Ca să cumpăr mașină nouă, faci
împrumut în bancă, plătești de
2-3 ori ze cit face, iar zîna a-
chiti costul ... consumi mașina!
Americani au obiceiul să
crediteze,
împovărîndu-se de bună voie.

-31.10.90

-Cu papca aia ze caz («Cessna»)
zarcă ai fi yancheu — glumeste
Pascal.

-01.11.90

(79)

"Nu uitați să puneți la index
[piesa «Străin de cauză»] ...!... cum
ați procedat și cu celelalte cărți
ale mele (chiar de matematică,
fără nimic politic!)..."

[Către Biblioteca Județeană
Vâlcea]

Îmi scriu colegi să le trimit video,
și eu n-am nici pentru mine!

Rich Snyder, coleg de muncă, joacă
la Arizona Contemporary Theatre
în «Dracula» de John Beths.

-Ești tu Dracula? îl abordez.

-Da.

-Felicitări! ... (!)

Iar m-apucă nostalgii de-acasă. Ah,
cum să scap de lumea aceasta aus-
teră?

Pînă la urmă o să mă întorc, și nu
în România...

și la Bălcești, în satul meu natal,
care îmi e cel mai scump loc de pe
glob.

Nu știu de ce tot mă confundă cu
rușii: e-aș bea vodcă și mi-ar pla-

ce la frig, că-n România am u-
tiliza calculatoare rusești, c-as
vorbi rusește (desi le-am repetat că
nu cunosc'o limbă, decît alfab-
etul)...

De teamă să nu le solicit [redacted] aju-
torul, colaboratorii mei din lagăr
[redacted] nu mai mă bagă-n seamă.
Floda de la "Europa Liberă" nu mi-a
trimis o scrisoare de cînd [redacted] am
păsit pe continentul american. Cor-
duneanu de la "Libertas Mathe-
matica" îmi dă indicații pretioase
prin telefon, Maria Manoliu-Manea
președinta Academiei Româno-Ame-
ricane nici măcar nu-mi confir-
mă [redacted] unor materiale [redacted] pe
care le-am expediat către acade-
mie, nu ei personal.

Unii au crezut că vin în America la
distracție! Și-au dat peste dracu,
că muncesc de-i găsesc bătaile!
Tibi îmi mărturisesc că dacă
mai stă două luni în aceeași
muncă... îl leagă astia și-l
duc la balamuc! Prea multă
monotonie: stă în picioare [redacted]
[redacted] opt ore lîngă bandă,

iar cînd vrea să se ducă [redacted]
zece minute la vecin îl în- [20]
locuiește altul. Plus că lucrea-
ză numai schimburi de noapte.

[redacted] Tibi locuim pe aceeași
stradă cu mine: eu într-un ca-
răt, el în celălalt! Pe 23rd Ave-
nue la treisprezece mile distan-
ță!

Din nou [redacted] a poset
un grup de emigranți, consori-
zați de "Tolstoy", dintre care
cinci români. La zece luni de la
Revoluție, [redacted] asadar, alți cre-
duli imblînd după zui de pu-
răză!

Saddam Hussein le-a cam dat
peste nas americanilor. Bush n-a
avut curaj să înfrunte fanatis-
mul arab. Și s-a făcut de rîs,
aducînd de română trupe în A-
rabia Saudită. Occidentul i-a
dezbinat pe arabi, și-i dezbină
în continuare. Într-adevăr, is-
toric, Kuweitul a aparținut Ira-
kului.

SUA cheltuie miliarde de dolari

zilnic pentru întreținerea
armatei lor sale prin diferite
culturi ale globului, având
astfel pretenția de jandarm al
lunii. Bani plătiți din taxele
noastre, atât de ridicată ca ni-
căieri în altă țară
(și acum se discută să le
umfle mai rău!).

Francezii nu-i înghit pe americani
fiindcă prea își dau aere
americani că sunt cei mai
puternici, cei mai cei mai!

Stau și mă întreb cum de-a ajuns
țara asta așa de dezvoltată,
că locuitorii ei sînt puturoși,
cu ochii numai după bani ob-
ținute prin afaceri și afaceri...?
(Adică: nu prin muncă!)

Brent: Noi sîntem primii.

Las' c-or să vă-ntrea-
că ei nemții ca forță
economică, îl întărit.

Brent: Nu ne-ntrec
- Dar militarmente rușii sînt
mai tari.

Brent: Nu sînt mai tari, noi po-

sedăm tehnică mai avansată. (81)
- Vă depășesc japonezii în
electronică.

Brent: Nu ne depășesc. Doar că
produsele lor sînt mai iefti-
tine.

- N-aveți cultură. Francezii vă
dau lecții.

Brent: Cultura n-are importanță.
...Americanului de rînd i sa întî-
rit în minte că țara sa de-
ține locul unu în lume pe toa-
tă linia! (Este o îndocitrinare
publicitară.)

Or, să fim serioși! Megalomania
americană...

Chuck: Noi îi ajutăm pe toți cu
bani, dar nouă nu ne dă ni-
meni.

-02.11.90

Departamentul 5750 pregătește
întîmpinarea familiei mele. Chuck a
telefonat la "Tolstoy" New York, apoi
la Washington D.C. Data venirii
e foarte aproape, dar nu o știe ni-
meni!

Irene Perry, de la Posta din Phoenix
mă anunță că Vol. V' din Jurnalul
meu nu s-a găsit în depozitul
lor... pierdut pe veci!... "pune-i cruce,
Florentin!"

(Păcat de muncă! Dar ce îi pasă ast-
tei lumi??)

Mi-am putut găstra manuscrisele
în timpul dictaturii, dar le ră-
tăcesc în libertate?!

Ce simpatic îmi scrie Sedat, din
Sydney, despre "negotii aia mexi-
cani, care au plecat să se facă
americani [în San Diego] și ui-
te au ajuns mexicani cine a mai
auzit tătari mexicani îți dai se-
ma se corecturi vor ieși de pe ur-
ma lui Yilmaz și negotii zugrăvi
"● situația din țară se aude că
e foarte gravă mai ales din punct
de vedere al aprovizionării.

Cheuser îmi pune la telefon că nu
se găsește mai nimic, pentru că
ra aia este blestemată să sufe-
re și să fie stoarsă de alte ru-
teri sau forte.

Sumrezeu, să-i ajute!"

Nea Faruk a emigrat, în sfârșit!

după trei ani de lagăr, în Ca- (82)
nada...

Un grup de prieteni am fost în
Turcia, și ne-am împrăștiat tot,
ca pleava, în cele patru vânturi!

-03.11.90

Imposibil de telefonat în România!
Mi-am făcut un car de nervi.

-04.11.90

La ora patru dimineata am reușit
să legătura cu ~~un prieten~~ Craiova. Jany a ră-
sunat, se auzea clar.

- vizita medicală (Ely și copiii) a
decurs normal (București, 30 octom-
brie)
- nu le-a ieșit încă pașaportul
de la politică
- petrecerea de la Tintăreni, din 27
octombrie, a fost intrasnică
- Oltcit-ul a dat faliment!
- rudele sînt bine
- Mitică și-a cumpărat bilet să plece
în Canada (definitiv!)
- Jany urmează cursuri de engleză
(tot în vederea emigrării!).

Rog ca Ely:

(ori telefoneze)

- să-mi telegrafieze, de îndată ce
află data exactă, ora, zborul po-
sirii în New York, ca să anunț la

"Tolstoy" (pentru a fi ardestatat în aeroport de către un delegat de la emigrare, care le va înmîna bilete [redacted] New York - Phoenix)

• să nu sălătorească în weekend ori zile de sărbători americane (22, 23 noiembrie; 24, 25, 31 decembrie; 1 ianuarie) fiindcă riscă să stea în aeroport o zi, două (delegații nu lucrează în acest timp)

• să-mi expedieze toate plicurile de la Bebe (Florin Popescu), ca și cele aflate în camera bună la bălcești, în pifoner, sub hîrțile de pe rafturi.

Mă laud către Jany de ridicarea salariului la 1800-2000\$ lunar (prin [redacted] orele suplimentare de rîmbăta și duminică).

În final îmi pune o întrebare grea:

Dacă aș fi din nou în România, aș mai vrea să emigrez (după cele prin care am trecut)?

- 05.11.90

Mă lupt cu birocrația americană! [redacted] publică o carte am nevoie de "rezervări de titlu" la [redacted]

[redacted] Corporation Commission, înregistrare la [redacted] State Department, depunere obligatorie a două exemplare în Library of Congress...

- 06.11.90

Americanii astia sînt copii. Prea le place mult să se joace!

Înainte de a mă sui [redacted] la volan m-apucă emoțiile, mi-e frică de accidente, [redacted] stau sub tensiune, merg încet, mă depășesc toate mașinile, condusul pentru mine e un chin.

Ce surpriză! La papte dimineata mi-a telefonat romanciera Silvia Cînea din Washington D.C.

Nuvela "Gioni" mi-a recomandat pentru Micro Magazin [redacted] (ianuarie - februarie '91), iar joemele (cu un micro-medalion) pentru

Lumea Liberă.
Dorea de la mine un roman de
factură clasică ([redacted] "Vesni-
ca evadare"!) ah, [redacted]

[redacted] Si-a înregistrat editura
în țară, ca și Victor Frunză.
I-am promis 'jurnalul american',
"dar sînt sigur că n-o să-l
publicati, am făcut o stînga-m-
prejur, fiindcă e prea critic la
adresa Americii"...

Silvia își planificase un drum la
București — contacte cu mediul
literar:

"Copii mei sînt americani, îmi zi-
ce, dar eu am rămas cu sufletul
tot în România!

Primii doi ani în SUA am lucrat
ca vânzătoare, desi [redacted]
aveam cinci cărți publicate..."

Îmi va expedia ziarul "Lupta", care
apare în Franța, cu un interviu al
lui V. Frunză.

- 07.11.92

Maurice mă sună la telefon din Tou-
louse:

Îmi va trimite [redacted] reviste poetice
franceze. Cică regretă nitel America...
(Întotdeauna îți pare rău după lo-
cul în care nu ești!!)

Chiar și eu privesc cu nostalgie (84)
la momentele plăcute din la-
găr, fiindcă n-am avut numai
furtuni în drumul meu [redacted]
[redacted] mări și țări.)

"America e nostimă n-o vizitezi, dar
nu să trăiești în ea", încheie Maurice.

Am parcă neacă pe copiii emigrantilor
români, [redacted] prea vorbesc bine engle-
zește iar eu nu-i înțeleg...

- 08.11.90

Mike se exprimă că nu mai are curaj
să meargă cu mine în mașină, decât
dacă conduc... un tanc!

Cînd trec la volan sînt cu moar-
tea-n rîn!

- 09.11.90

Românii emigrați în Australia, a-
flu de la Șerbăn, "n-au oșantăzeci unul"

[redacted] mai de doamne ajuta! Ba
pe [redacted] de romaj, ba cu me-
serii mărunte, nesigure, temporare.
Li s-au pulberat iluziile îmbogă-
țirii!

Halil Gökhan, poet tuc, îmi dorește
"un exil fără exil".

Voi ^{zăbovi} cîtiva ani bunici în America. Decenii! Nu e chip de revenit în țară, ^{imi} dezaprobă intenția. Recent: Ion Rotaru. ^(toti) Sînt descurajat. Nici aici nu mă simt în apele mele, nici în România nu mai am loc! ^{Voi} rămîne, ca întotdeauna, pe dinafară.

Constantin Preda. Frumos, mic băiatul ăsta!

Versuri din est. Tocmai acum, cînd lumea nu se mai omoară după poezie.

-10.11.90

De cîteva zile mă supără inima. Îmi bate ca la un zui de gîină timorat, în orele cînd știu că trebuie să conduc. Marina e o jacobină la casa omului. ^(necesară)

Nicoară și-a luat a doua muncă, în SUA totuși și ai și zece slujbe în același timp — nimeni nu te condamnă. Dacă ești capabil, ... dă-i înapoi!

De trei ori pe săptămînă, aradar, fostul meu sponsor face curățenie la

niste birouri. O ia și pe bătăna lui mamă să-l ajute. (85)

Care varăică, emigrantii — chiar și mai vechi — se zbat în nevoi.

^(de acolo) Colegii cred că eu, aici, în America, sînt mare și tare; cînd colo!...

Asta e cu Revoluția: unii au profitat pînă nu au mai știut, alții au privit cu nechez că nu au putut și ei profita!

Ce rău e să fii bolnav și singur! Născine să-ți zică o vorbă de alinare...

Mă doare mîna (de mînt), ah! Și am ^{băgat} la dolari ^{în} dantura asta ... cît într-o mașină!

^{atît de} mult mă obosește volanul, că nu mai am vlagă pentru nimic. Ajuns acasă: mîncare și mă culc!

Am lovit, pînă acum, de trei ori Fordul meu! Și nu am permisul nici de o lună!

"Iar îmi vine, iar mă mbat, iar dau cu mașina-n bot!"

Mai ales în parcare & fac de
saie. Am măgat ca prin urechile
acului de ticket (noroc că nu
m-a văzut poliția)! Mi s-ar fi
„umflat” asigurarea. Săraca mașină,
a-măgat pe mine mea!
Americanii ... nu mă pun eu cu ei!
... astia conduc de la 12-13 ani.
Zboară pe străzi! Le-a intrat re-
flexul în ringe.

Az-noapte mi s-a părut că cineva
vea să intre peste mine. Mă ră-
căie & plerise ... Am sărit de-m-
data-n picioare, ciulind ure-
chile. Somnul mi-a pierit pe
loc. Se auzea un zdrăncănit de
chei, forțând ușa de la intrare.
Dar mi-a fost teamă să des-
chid ... Ascultam smirnă ... I-
nima-mi bătea să-mi sara
din piept! ... Astia sînt inar-
mati: un pistol la două case.
Eu, să mă apăr cu mîinile goale?
Am aprins lumina, ca să-l
gerii!

Oare, vreun colocatar gresise
numărul de la apartament?

86
la ASU West Library. Mă aven-
turez cu mașina proprie. Vreo
8 mile. Merg drept pe 19th Ave-
nue spre sud, apoi drept pe
Thunderbird spre vest pînă
la intersecția cu 47th A-
venue.

Întotdeauna cînd mă deplasez
prin oraș, de la un punct la al-
tăl, studiez traseul pe hartă și
memorez itinerariul — ca să
nu bîzbuie pe drum stîn-
jenit pe ceilalți. După fe-
lul cum conduc eu, mare mira-
re să reap fără vreun accident!
Pînă la urmă, dă & dracu de
mașină, dacă & fac armonica
și & arunc la cîmîtirul de
fiare vechi, dar să nu m-aieg
cumva — doamne fereste — cu
vreo infirmitate! Sau mai rău!!

Arhitectura clădirii de la Uni-
versitate mi-aduce aminte de
stilul arab al caselor fără
acoperis, cu terase, și avînd

forme geometrice perfecte. Într-un zăstiu, sub bătaia soarelui, torida... fără o pic de umbră...

Aici întâlnesc pe Brent și pe M.H., colegi de la servicii, studenți încă negraduați.

Biblioteca, deși mică, e totuși computerizată. Pe un display electronic poți căuta orice autor sau titlu, în diferite domenii. Mă joc puțin și eu. Un student, mulatru negru alb, mă ia de mână ca pe un copil arătându-mi rafturile cu reviste de matematică, apoi îmi explică „apoi aici, formezi numărul, apoi RETURN, dacă vrei după aceea PRINT, și obții coordonatele articolului dorit”. A făcut și experiență cu mine, să vadă dacă am înțeles, ca și cu un analfabet!

Biblioteca posedă un catalog în care se listau periodicele:

disponibile pe trei suporturi: (87)

a) hârtie

b) microfise

ori c) microfيلمe.

Ca un novice, atunci vedeam pentru prima dată „Ah, ce condiții faine de cercetare au americanii! Să fi dispus de ele încă de mic...”

Ce primitivi am rămas noi, românii, în domeniul calculatoarelor! Cu cîteva generații.

Ebenguindu-mă, ca ha-plea, și, căscînd gura ca pros-tul, formezi și numele meu. Ser-mu-mi vine să cred, dar mă gă-sesc înregistrat în fișierul lor electronic! Cînd scriu Florentin cînd Florentine, ori numai F. Cu probleme publicate în „The American Mathematical”, precum și în „The College Mathematical Journal”. Și atunci un elan spiritual mă înalta să mai creez matematică, lăsînd cit colo literatura la corul de gînoi!

Săptămîna următoare de lucru
avea să glumească [redacted] nostim
Chuck, din „Who's Who in the
West”, personalitate în computere.

- Na, Florentin, te vaitai că nu
ești inclus nicaieri! Acum ^{te} [redacted]
ești tu în „Who's Who in the
ASU West Library”!!

- 11.11.90

Cu o editură proprie voi cucu-
ri lumea, ca Hitler în stăgîni-
rea bombei atomice — făcînd-o
să explodeze: cînd vreau, un-
de-mi place!

După ce m-am de o boală, mă
sînt mai vesel ca înainte de
[redacted] boală (cu-
noscînd durerea trecută). Îmi
dau seama mai bine: ce înseamnă
să fii rănit, și ce înseamnă să
nu fii. Un om, care n-a [redacted] avut
suferințe, apreciază mai puțin
lipsa lor.

În Statele Unite, ca să ai un co-
nil este foarte scump!

În primul rînd: nașterea cos-⁽⁸⁸⁾
tă și avere (4000-5000\$ la doc-
tori)!

În al doilea rînd: ca să-l crești
ești o problemă. Guvernul, [redacted]
[redacted] federal
ori statal, nu [redacted] acordă a-
locatii de îngrijire a copiilor,
doar să mai diminuează proce-
ntul taxelor [redacted] și salariu
impuse părintilor.

Sfîșiele și afacerile fiind ne-
sigure, în majoritatea cazurilor,
un copil într-o familie reprezin-
tă un risc.

Economia americană traversează
o curbă descendentă, se recu-
noaște deschis. Motivul (după u-
nii colegi): locuitorii împrumută
mai mulți bani decît sînt în sta-
re să producă. Băncile îi îmbie,
iar ei se lasă furati de iluzii,
trezindu-se cu debite mari, pe
care nă le achită în ani de zile,
plătindu-le o dobîndă morită —
ce poate ajunge pînă la 33%.

Canoanele financiare sînt foarte stricte. Dacă, de pildă, ai cum-
părat o casă, cu împrumut din
banca, iar timp de două luni
consecutiv nu ai reușit
să achiziționezi ratele, banca îți
rechestrează casa — iar
banii vărsați pînă atunci ră-
mîn duse pe apa gurii!

Nu ți se restituie nimic. Fenome-
nul acesta se-ntîmplă des, din
cauza instabili-
tății locurilor de muncă. Ne-
existînd sindicate, muncitorii
sînt la discreția patronilor, a-
runcati foarte ușor în stradă.

Ed afirmă că un război contra
Trakului ar duce la relansarea
economiei americane, deoarece
s-ar crea noi locuri de muncă.
Totodată, dolarul ar lua un
nou avînt — în prezent devalo-
rizat față de marca germană.

Act grup de refugiați romani
din lagărul din Austria. Fu-
giti înainte de Revoluție.
Unul povestește c-a fost bătut

de poliția austriacă.

(89)

Cică: numai
într-o noapte au fost prinși, re-
cent, două mii de romani încer-
cînd să treacă frontiera din Un-
garia în Austria! „Dumnezeule,
ca furnicile îngăienjem lu-
mea!”

Dacă mă gîndesc bine: în lagăr
stăteam ca la stațiunea de o-
dihnă! Nu munceam deloc. Ci-
team și scriam.

Pe cînd în America, odată în-
ceput lucrul, nu mai am răgaz
pentru nici un studiu ori
creație...

Făcînd o statistică: pentru com-
pletarea acestui jurnal am alo-
cat zilnic, în medie, doar
25 de minute.

- 12.11.90

Mă simt pierdut în această ame-
rică, intimidat de grandoea ei.
Ca un gunoi

Rich: Ori cu buletinul meu de vot
ori fără el... tot un drac!

Nu pot eu schimba soarta lumii.

Jim: Mi-e lene... Am probleme personale care mă preocupă. Nu-mi încarc mintea cu chestiuni secundare.

Bill: Ce câștig? Voatarea în cine îți pare o mas-caradă, iar candidatul: niste clowni!

George: Oricine s-ar alege va duce aceeași politică. În America nu se poate ajunge la totalitarism. Deoarece la fiecare două case există un pistol... (Se mustăcește cu subînțeles.)

Nefiind cetățean american, eu nu am putut participa la urne.

- Dar v-ar place, dacă tot nu ati fost alegători — îmi licare o idee, să aveți dreptul să votați?

Aaa, nu! răspund în cor băieții. În Arizona, 60% din populația cu drept de vot s-a prezentat la urne — ceea ce reprezintă un procent mic, fiindcă mai anii trecuți doar între 25-30% votau.

Oare, nu în seamă această nonparticipare un dispreț ori neîncredere a maselor largi pentru sfera politicului?

Doi partide, mari și late, se înfruntă în arena americană: Partidul Republican (militând pentru reducerea taxelor; într-o accentuare privatizării, ducând indirect la creșterea discrepanțelor între indivizi) și Partidul Democrat (militând pentru menținerea taxelor la nivel ridicat; într-o socializare mai pronunțată, pentru ajutorarea țărilor sărace).

Ed este republican.

Ray este tot republican.

Anul acesta Partidul Republican a obținut cu 20% mai puține voturi decât Partidul Democrat: drept dovadă că stratul pauper este majoritar.

Mi-amintesc de un refugiat român, V.T., foarte înflăcărat — nici nu pusese bine piciorul în America — și să adere la „Partidul lui Bush”, cum se exprima:

-Daa? i-a zis alt român mai vechi. Hai că te duc eu într-un loc, la „Partidul lui Bush”, cunosco o persoană acolo.

... Si l-a dus la Bush Company! [un bar de noapte, cu acest titlu, unde dansează femei în pielea goală!!]...

Mike, desi om de stiinta, cercetator cu articole publicate în reviste de largă circulație, crede în spirite.

Mă pomenește într-o zi:

-Tu mai fi cumva încarnarea lui Vlad Dracula?... Ah, Transilvania asta, ne este-atît de dragă!

(Si mai stii eu unii, cărora le e și mai dragă...)

Donna, secretară la Honeywell, s-a oferit voluntarmente, să mă sprijine în înțelegerea limbii engleze.

Sînt atît de inimosi, americanii de rînd, și părăitori la nevoie!

Aflu, cu surprindere, că funcționează în cadrul companiei,

un program de alfabetizare a locuitorilor nativi, care nu știu să citească! (ce să le fac? eu le-am spus că scrierea englezească este timpită, alogică, atît de nefonetice!... am întrebat: na-veți măcar niste reguli de pronunție, ca francezii ori nemții, spre a vă ușura lectura?... ce legătură există, de pildă, între grafierul cuvîntului „enough” și rostirea sa „inaf”?... de ce n-ati desenat dracu o brîzdigărie, și o intitulati cum vă trecea prin cap?!... aiureli!... trebuie să memorăm ca ayagalii!... e drept că americanii au început să le mai simplifice: scriu exuf în loc de enough, și nite în loc de night... aveți noroc cu gramatica, am revenit foarte simplă: s-o vedeți pe a nemților, pfuuu! se marge mințea, ca o coajă de ou!... avem noroc cu gramatica și noi, emigranții, care vă ^{înțelegem} limba, din nevoie, nu ca să fim cine știe ce frumusețe!...)

Asădar, domnilor, în țara celor mai multe premii Nobel, atît de multe

analfabeti??

Prea e strigător la cer!

Teri am sustinut un nou test de engleză, la Paradise Valley Community College. Rezultatul 60% privind înțelegerea limbii vorbite și 80% privind cititul și scrisul. Mă înscriu, ca atare, în nivelul 3 (din patru existente) de cunoaștere al englezei.

Ceilalti examinați: un italian din Etiopia, la vârstă 55 de ani; un panamanez; o chinezoaică din Hong Kong; o unguroaică; și încă o tipă așezată în prima bancă: de unde era n-am idee! (de unde mă-sa a făcut-o!).

Mașină o toropeală și o plăcere când îmi recitesc poemele. Un timp dulce, deși greu, care s-a dus - odată cu tinerețea mea creatoare. Mă revăd în țară, săpărât fără motiv, retras în micul meu univers, zăbind o mină de piz și o hirtie permanent în buzunar, notînd orice metafo-

ră îmi însușira momentul... apoi trecîndu-le acasă pe curat... încercînd să încheie imagini, idei. (93)

Mai tîrziu m-am prostiț: dînd o ca avangarde, artificii literare, joacă stilistică, mecherii lingvistice, șoante... (tîmpenii!) neapreciate de nimeni.

Acum nu mai am sufletul pentru versuri, nu mai sînt în stare. Scriu dur despre viața dură în care am fost azvîrlit.

"Ninsori de întuneric"... ce frumos sună!... în loc de "Sentimente fabricate în laborator" prea brut și mecanic titlu.

Am emigrat în Phoenix ca să renasc precum zărărea Phoenix.

constat că mă așund cite puțin dar sigur!!

Încetul cu încetul îmi revăd lucrările: din gu-

noaiele găsite de mama și nevastă - mea printre ciornele mele rămase în țară! Dacă aleg 2-3 pagini din 50-60 cite îmi trimite Ely într-un plic! Dar mă mulțumesc și cu atât! ...decît deloc?... Mă renasc bine că mi le-a "cotrocit" militia și

pe-astea, fiindcă vreo 300-400 de pagini zac în Arhivele Securității din Craiova, confiscate în septembrie '88, odată cu "fuga" subsemnatului... din pe-rai!

Dacă în România ar fi cu adevărat democrație, ar trebui să mi se restituie. Mă auziți: Iliescule, Romanule, Brucanule? Nu vă fie teamă că, dacă intru în posesia cercetărilor mele, nu vă iau vouă reamnele, nu vă amenint pozițiile pe care nu le meritați.

Îi criticam pe alți români exilați că nu mă ajută. Dar, acum mă văd pe mine însumi pus în aceeași ^{poziție} ~~poziție~~: nu pot face nimic pentru bietul Mitică! Nu dau eu aprobări de vize, iar banii care-i ~~trebuie~~ ~~trebuie~~ câștig nu mi ajung nici mie.

Am visat az-noapte că "basarabeni" au luat ~~Basarabia~~ ~~Basarabia~~, și plângeam de fericire, priveam cum defilau cu steaguri și cântau.

Vă apuca, pare, generația mea să vadă cu proprii ei ochi, unificarea României?

- 16.11.90

De dimineață găsesse pe birou ziarul

"USA Today", cu articolul, "Romania's day of rage", încercuit de Ray (94)
cu pasta rozie, despre demonstrația din 15 noiembrie de la București
privind demisia guvernului pro-comunist Iliescu-Roman.

L-am anunțat imediat-imediat, prin telefon, pe Nicoară.

- Ia uite, domnule! se minuna. Români, din toate colturile globului, pînt cu gîndul la țara lor, urmărind evenimentele politice. Dar, de fiecare dată cînd România este implicată, colegii de serviciu mă anunță cu un ușor zîmbet, parcă vrînd să spună:

- Vezi că se-ntîmplă la tine acasă?? Eu nu cred că actuala conducere românească va renunța de bună voie la putere, cum nici Ceaușescu n-a făcut-o, chiar dacă murea pe căciula ~~dirigitorilor~~ ~~dirigitorilor~~ e cît tă-unul!

Ci, printre-o nouă revoluție!

Conceptul de "om sărac", ~~intipărit~~ ~~intipărit~~ în minte, referitor la ~~obsecviosa~~ ~~obsecviosa~~ mea persoană, persistă și în condițiile în care am strîns cîteva mii de dolari la bancă. Mă obsedează ca pe-un ins îmbolnăvit de sine. N-am fost niciodată

logat, iar dacă o să ajung... nu
să mă simt bine! Invăţat
cu lipsuri şi nevoi, bînă
tarea, ar însemna pen-
tru mine: un poc, o moartea din
matca proprie.

Nici bani de la SFCU nu i-as fi
posedat dacă n-as fi făcut
economii drastice: nu tu un tele-
vizor la care să
privesc, n-am fost la un film în
oras, n-am cumpărat
masă pe care să scriu — şi am
mîncat ouă, pîine, brînză, ceapă, lap-
te... ce e mai ieftin prin magazine!
Nu mi-am luat o toală bună pe
mine!

[Fîndcă mă ştiam
calic. Si deodată m-am trezit
înăvîtit: maşină, cont personal...]
Dar am muncit... de mi-a răpărat
mintea!

Conceptul de „om sărac” nu m-a pî-
răsit: acum colectez cutii goa-
le de pepsi, cola, băuturi acidu-
late, bere pe care le vînd cu pretul
de 1 penny la centre speciale,
asa cum mă trimetea mama, cînd
eram copil, să duc sticle şi
bucane la Nea Marcel, la autoser-
vire, luînd în schimb zahăr sau ulei,
puţin ar mai lipsi ca să caut şi

prin gunoaie!!

Vizitat Phoenix Memorial Park, pe Bears-
ley. „Vizitat” este mult spus, pentru că
o tablă roşie te ameninţa
chiar de la intrare:

No trespassing
Violators will
be persecuted!

! Si inscriptii din astea găseşti la
tot pasul.

De fiecare dată, cînd văd un
cimitir, mi se înmoaie picioarele, şi
o frică paralizantă îmi pătrunde în
oase. Mă imaginez în locul mortilor
din sicrie... „Si ei au fost oameni ca
mine... Si eu voi ajunge cadavru
ca ei”, mă înfior
singur, repetînd obstinată.

Cînd sînt în momente de veselie, pri-
vesc altfel situaţia:

„Ce bine de mine că sînt viu!”

„Ce rău de ei că sînt defuncţi!”

Cum arăta cimitirul eroilor americani?
Fără cruci, doar plăci de fontă
cu numele «locatarilor»,
gravat, iar deasupra un smoc de flori.
La-nceput: n-am bătut ce-i
acolo, am crezut că ^{veun} loc de a-
grement... dar mă surprindeau bu-
chetele de flori — prea erau perfect
aliniate. (Trecusem, de cîteva ori, cu

masina in goana!)
Oh, si pe mine... unde m-a prinde
moartea...!?

As vrea in tara mea, ca pe aici
ma ard astia... m-arunca la cre-
matoriu...

...Aadar, am bagat capu-nainte, si-am pur-
ces pe o alee, facind pe prostu: nu
stiin domne ce serie pe pancarta,
nu cunosc englezește... Era noapte.
"Sa mi-ajuta vreo stafie, sau vreun
moroi... pfuuu..." N-am indraznit
sa mai gasesc.

Promisc de la Mike, spre lectura,
"DRACULA / Prince of many faces / His life
and his times", de Radu R. Florescu
& Raymond T. McNally.

Vlad Tepes e cel mai cunoscut domni-
tor român in strainatate datorita
legendelor cu vampiri ^{care circula} pe se-
ma lui. In vreme ce pentru occiden-
tali este un calau (prin crimele fa-
cute), pentru romani este un erou
(tot prin crimele facute!). a ucis
masse de oameni, tragandu-i in teapa
— si nu numai: retezind maini, capete,
piciorare — din ambele tabere; dar,
in acelasi timp, a scapat Tara Româ-
neasca de a ajunge pasalic turcesc.
Deci, ambele asertiuni sunt adevărate:
calau-erou!

Inapoierea cartea ^{si} un biletel

scris in engleza, cu greseli:

I thank you for
Dracula Michael

in special de punctuatie, uitind
intentionat sa pun virgula intre
cele doua nume!
(Nu-mi zisese el, mai saptamina tre-
cuta, ca eu sint intruchizarea Dracu-
lui?...!)

-17.11.90

Telefon de la Silvia Cinca:

- sa-mi cumpar:

- computer IBM 5TK, ori IBM compatible,
cu 2 floppy disks, pentru a
scrie direct pe disc — stocind
informatia; [pina in 500\$]
- laser jet printer; [800\$]
- software: wordperfect 5.1
contine caractere romănesti.

Editura personala, cum
ma bate gindul si ma incăpăte-
nez, nu am panse, din
motive financiare; sa infiintez: un
copy book printer costa
mai ieftin, 13000\$! Si poate ajunge
pina la 80000\$!

Manunta ca urmatorul Congres
ARA va avea loc, in iunie 1991, la
Bucuresti! (Cine se dea in urma
cu un an?!)

În România populația este nemul-
țumită. Cică există o vorbă: "Să
treacă decembrie"! Motiv pentru ca
relincesc și reprogramat vizita în țară.

~~_____~~ Silvia încearcă
să-mi editez un volum de poeme
~~_____~~ la București. (Un trăs-
puns mai concis voi primi pe
26 noiembrie.)

Mi s-a infectat maseaua de minte,
dar nu încă și mintea. O dau afa-
ră (pe masea!... pe minte ~~nu, că mi~~ mai
trebuie, n-am căștat de-ajuns!!).
Peste patru zile ~~_____~~ la chirurgie
dentară, și am încă înspăimân-
tata: ca un vitel dus la înjun-
ghiere.

Nu găsești ușor un loc de muncă în
America, mi-e teamă pentru Ely.
(dar nu i-am zis nimic... tăcut chitic).

Ed îmi propune o afacere: să des-
chidem, amândoi, o firmă de im-
port-export cu România. Cam în fe-
lul următor: vindem dolari (la pia-
ta neagră, desigur, 120 lei bucata!),
videocasete, gorne și rexi, videoca-
setofoane; cumpărăm aur.
Teoria e ușoară, afirm. Dar praf-
tica, praf-tica ne omoară!